

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel - Cod. Reuchlin 1

[S.l.], [12. Jahrh./13. Jahrh.]

Jer 1 (Divre)

[urn:nbn:de:bsz:31-100895](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-100895)

יש מי שחידש על הסוכה לצבחה. לולת יוצנים לוק חכמה. ביהולטום לאחפוט. חנע טיבת פה ירואו פל פסד. לכל בטר ויפסידוהו יחפלוהו
פנים יחפלוהו. פניו ילוקי החחמת. על פטר דתם לכל בטר ורואו ירואו לכל. על כל סקיים. כחשטון. טוט לאם ללא בשד. י. י. י.

את כבודי וחסדו את פניו ויהיאו את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהיה בסוסים וברכב ובפסלים ובפסלים ובפסלים על הר
קרטי ירושלם אמר יהיה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי
טהור בית יהוה וזנב מיהם אקה לכהנים ללוים אמר יהוה כי כאשר השא
השמים החרשים והארץ החרשה אשר אני עשה עמדים לפני צאב
יהוה פו יעמד ורעכם ושמכם והיה מדי חרש בחרשו ומדי שבת בשבת
יבא כל בשר להשתחוה לפני אמר יהוה ויניאו וראו בפגרי האנשים
הפשעים כי תולעתם לא תמיות ואשם לא תכבה והיו דראו לכל בשר

והיה מדי חרש בחרשו ומדי שבת בשבת יבא כל
בשר להשתחוה לפני אמר יהוה

<p>לגים נתתיד ויאמי איה ארצי יהוד הנה לא ידעתי דת כי צטר אנני ויאמי יהוה אני אל תו האמר נטר אנכי כי על כל אשר אשלח תלד ואת כל אשר אנצי תדס אל תינא מטענם כי אתר</p>	<p>עשתי עשרה שנה לצר קהו בויאשיהו מלך יהודה ער גלות ירושלם בחרש הד החמישי והיה דבר יהוה אלי לאמר בטרם אצודך בבטן ירעז ידעתוד ובטרם תצא מרחם הקה הקר שתוד נבי</p>	<p>ירמיהו בן חלקיהו בז הכהנים אשר בענתות בארץ כה בגבו אשר היה דבר יהוה אליו כל כימי יאשיהו בן אמזן מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו והיה כימיו יהויקים בויאשיהו מלך יהודה ער תנ</p>
---	--	--

ירמיהו בן חלקיהו. חנע שומר לקטר טב כל אשר חורם וחסדי פטר. כי צטר אנשים ונצו אמה חרה ויניאו ליה. ויעזו וזנבו ויפסידו. ויראו
אחרים טר וירואו ורואו כפי החכמים. ויאמרו אליהם פטראו ויניאו ויטבו ערומה. י. יכיש ט ויסטביהו. וטקטו את העם כל טר וזכר טרם יל
הטרי וחסו. וטקטו החחמת. חורב. לפני אנני ויאמי בני ישראל. כל אשר בטרם. אמר. והתו ליסופים. והניאו את כל יחיהם סל. כימי לטו סלכות אמר לשי...

[Partial text from the adjacent page, including words like "יהוה", "אמר", "יהוה", "אמר", "יהוה", "אמר"]

לפניהם לא כל יום ויום... ויהי עתה... ויהי עתה... ויהי עתה...

אני להציל נאם יהוה
יהוה וישלח יהוה
את ידו ויצע על פי
ויאמר יהוה אל
הנה נתתי רכרי כפרי
ראה המקדש הנה
היום הזה על הגנים
ועל המטלות
לנתוש ולנתוץ וה
ולהאבד ולהרוס
לבעות ולנטוע
וכן יהוה אל
לאמר מה אתה
ראה ירמיהו ואמר
מקל שקד אני ה
ראה ויאמר יהוה
אלי היטבת לראות
מקל שקד אני על
רכרי לעשותה
יהוה דבר
יהוה אל שנת לא
לאמר מה אתה ה
ראה ואמר סוד
נפוח אני ראה ופנתי
מפני צפונה ויאמר
ויאמר יהוה אל
מי עמך תפתח חרש
על כל ימי הארץ
מי הנני קרא לכל
מטפות מטלות

צפונה נאם יהוה
וכאן ונתנתי איש
כסאו פתח שער
ירושלם ועל כל
חמתי סביב ועל
כל ערי יהודה וה
ורברתי משפט
אותם על כל רעתם
אשר עשיתם ויקה
ויקטר לאלהים
אחרים וישתחוו
למעשי יריהם וה
ואתה באור מתנני
וקמת ורברת אל
את כל אשר אנכי
אניר אל החת מ
מפניהם פו ארת
לפניהם ואני הנה
נתת היום לעי
מנצח ולעמור כח
ולחמות נחשת על
כל הארץ למלכ
יהודה לטוריה לה
לכתייה ולעם הארץ
ועלמי אליו ויהו
יכלו לך כי אתה א
נאם יהוה להציל
יהוה
דבר יהוה אל
לאמר הלוך וקרא
באזני ירושלם לה

לאמר מה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נש
צעודיך אהבת נ
כלותיך לכתך א
אחרי כבודי מא
לא ורדעה קרש
ישאל ליהוה ה
ראשית תביאות
כל אכלי ואשמי
רעה תבא אליהם
נאם יהוה
שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל
מטפות בית יש
ישאל כה אמר יהוה
יהוה מה פיעל
אנתיכם כי על כ
דחקו מעל וילכו
אחרי רחמי ויהו
ולא אמרו אה
יהוה המעלה את
מאזני מצרים ה
המוליך אתכם בנ
במדבר בארץ ער
ושוחה בארץ ער
העלמות בארץ לא
עבר מה איש ולא
ישב אדם שם וה
ואני אתכם א
אני הכרתי לא
לאכל פריה וטובה

על כל הארץ... ויהי עתה... ויהי עתה... ויהי עתה...

מגילת אסתר... ויהי עתה... ויהי עתה... ויהי עתה...

אלה בית פי ירה ויהי יקר
אם מים יחסו וישו
ועתה מיספס יבס שדי
קורבני נאם ל
ויהי כבודו בך
הקול
וישל מרים על פני
יהוה לי עקרם

נחפכת לי סודי
הגפזו נבדיה כי אם
תכבסו בנתר ויהי
ותרבי לך פיות נז
נטתם עיני לטני
נאם ארני יהוה
איה תאמרי לו
נטמאתי אחרי
הבעלים לא הלאת
ראוי רופו כנני
דעי מה עשית
בכרה קלה משרפת
ררכיה פרה לפי
מרכו מאות נמשו
שאפה רוח תאננה
מי שיבנה כל מי
מבקשיה לא יעש
בחרשה ימי נאננה
מנעי רגל כיהות
והורגו מי נמאה
והאמרי נאש לו
לא כן אהבתי ורני
ואחריהם אלה נה
כבשת גב כן יצא
כו הובישו כורג
ישאל הפה מנה
מלכיהם שריתם
וכהניהם ועבי איהם
אמר ליש לעז אבו
אתה ולאכו את
לירתי כן פני אל

בית היא מדוע היה
לבו עלי ישאני
כפדים נתנו קולם
וישיתו ארני לט
לשמה עריו נפתה
מפלי יושב גם בני
נה ותחפנס ידעך
קרקו הלא זאת
תעשה לך עוכר
את יהוה אלהי
כעת מילכך כרוך
ועתה מה לך לדון
מיצרים לשתות מי
שחר ומה לך לדון
אשור לשתות מי
נחרי תיסחד רעתך
ומי שמתיר תוכיחך
ודעי וראי כרע
ומד עוכר את יהוה
אלהי ולא פחדת
אליד נאם ארני
יהוה עבאות כן מי
מיעולם שבורתי
עלך נתקתי מוסת
מוסרתך והאמרי
לא אעמוד כי על
כל גבעה גבהה ותתק
כל עז רענו את
צעה זעה ואנכי נה
נטעתך שרך בלה
ורע אמת ואור

ותנאו ותטמאו את
ארצי ונחלת שמי
שמרתם לה עבוד
הפנתים לא אמרו
איה יהוה ותפשי
התודה לא ידעו
והרעים פשעי בני
והנביאים נביאו
בפעל ואחרי לך
יעלה הלכה לפי ער
אריב אתכם נאם
יהוה ואת בני בניכם
אריב כי עבדו אי
טתים וראו וקרר
שלחו והתפוננו מי
מאר וראו הו היה
כזאת החימוד על
אלהים והפח לא
אלהים ועפי המי
כבודו כלוא יעיל
שמו שמים על
זאת ושערי חרבו
מאר נאם יהוה כי
שתים רעות עשה
עמי אתי עיני מי
מקוד מים חיים
להצנ להם בארת
בארת נשברים
אשר לא יכלו הפי
המים העבו ישה
ישאל אם יליר

והרועים

והרועים

והרועים

והרועים

רע ש פתח וספחיתו לא וכל דבר הלק רע וטוב וספחיתו רע לא יחלט ויהי העם במוסותם ורעו ויעו כן פני רע וישו אהרן ונאם לאלהי למען
רעוטים על רע פנים ישוב ירע לטויה וכל אמירה נשנית ורע וכל רע כרע ל רע שרע וטוב המעשים ויחננו ויהי אשר יחה ל רע
טוב וספחיתו יי בל נמיה לטלפים ש פסול לכה תסורל כע כן כן ועמי הטרר כפורו יבלו וכל אישודו תנאי כלע להם

ערה ולא פנים ובע
ובעת רעתם יאמרו
קומה והושיענו
ואיה אל הוי אש
עשית לד יקומה
אם יושיעך בעת
רעתך כי מספר
עדי הוי אלהי
יהודה
למה תרים אל
כלכם פשעתם כי
נאם יהוה לשוא
הכתי את בניכם
מיסד לא לקד
אכלה חרנכם עני
נניאם כאדיר
משחית גדות
אנם רא דבר יהוה
דמדבר היותי ליש
לישראל אם ארז
מאפליה מדוע
אמרה עמי דעו לא
נמא עיד אלהי
התשנה מתלה עי
עדיה בלה קשריה
ועמי שכחוני ימים
איז מספר מיה תז
תיטיבי דדבר לבז
לבקש אהנה לבז
גם את הרעות למ
למדת את דדבר

גם בכנמד נמי צא
דם נמשות אכדנע
נקיים לא כמ חתה
מינאתים כי על מל
אל הוה אמדי מי
נקתי או שב אפו
ממני הנני נשפט
אתך על אמדך לא
הטאתי מה תול
מא לשעת את
דדבר גם ממ צים
תנשי מאשר נשג
מאשרי גם מאה
וז המעא ודני
על ראש כי מאס
יהוה נמבטחוד ית
לא תציה להם
לאני הוי שלח
איש את אשר
הולכה מאנו והוה
לאיש אהר דשנ
אלה עיד הוה
הנה תהנה הארז
ההא ואת וני
רעים רבים ושנ
אלי נאם יהוה שני
שא עינד על שני
שפייס הוה אים
לא שאלה על דונם
ישבת להם כערני
נמדבר והחנמי

ארז בוניתר וסד
וברעתך ויפנע
רנבים ומלקוש
לא היה ומינח אש
זנה היה לר מאנה
הכלם הוה מעת
קראתי לי אב א
אלה נשיר אנה
הינטר לשום אנ
ישבר לנצח תה
רפתי ותעשי
הרעות והנל
יאמר
יהוה אלי בני
יאשיהו המלך
הראית אשר עשו
עשית משפח
ישראל הלוהא
על כל דר גבה ואל
תחת כל עיז דעו
והנני שם ואמר
אחי עשית את
כל אלה אלי תשנ
ולא שבת וראח
בגדה אחת יהודה
ואדא כי על כל
ארות אשר נאפו
משנה ישראל
שלחתי ואפו את
ספר טריתיה אה
אלה ולא יאן

הגהות פירוש רש"י
הגהות פירוש רש"י

הוא ... המורה ... המורה

בגדה יהודה אהונה
והלך וקח גם היא
ותיה כיל ועתה
ותחנה את הארץ
ותנאת את האנו:
ואת העץ וגם ט
ככל זאת לא שנה
אלי בגדה אהנה
יהודה ככל לבנה
אם כשקר נאם
יהודה
ויאמר יהוד אלי:
ערכה נפשה מי
כישנה ישראל
מבגדה יהודה:
הלך וקרא את את
הדברים האלה יע
עמונה ואמרה ט
שונה כישנה יש
ישראל נאם יהודה
לא אפל מע פנס
כי חסיד אע נאם
יהודה לא אטוד:
לעולם את העי:
עונד כי בגדה י
אהד פשעה
ותפודי את דרכ
לודים תחת כל
עז רענו וקול לי
לא שמעיתם נאם
יהודה שינוי כנים:

שונכים נאם יהוד
כי אנכי בעלתי ט
ננס ול קדותי את
אתכם אוד מעיד
השנים מי שפחה
והנאתי אתכם
יעזו ונתתי לכם:
רעים כלפי ורעו:
אתכם רעה והט
והשפל ויהיה כי:
תרבו יטריתם נה
בארץ כימים הה
החנה נאם יהודה
לא אמרו עוד י
ארוז כרית יהוד
ולא יעלה על לב
ולא יטרבו ולא
יפקדו ולא יעשה
עוד כעת יהוד
יקראו לידושלים
כסא יהוד ונקוד:
אליה כל הגים
לשם יהוד לירוד
לידושלים ולא:
יכלו עוד אחרי:
טרדות לפני הרע
כימים החמה יה
ולכו בית יהוד
על בית ישראל
ויבאו יהוד כוא
בארץ עמו על

הארץ אשר הנח
הנחתי את אהותם
ואנכי אמרתי אוד
אשית כנים וא
ואתו לך ארץ חס
חמדה נחלת עמי
עכאות גנים ואמו
אכל תקראו לי וט
ומאחרי לא תשוב
אנו בגדה אשר
מרעה כו בגדה
כי בית ישראל
נאם יהוד קול על
שמים נשמע כב
תחנני בני ישראל
כי העוה את דרכם
שכחו את יהוד
אלהיהם שונכי ט
כנים שונכים אה
אופה משונכיתם
העו אתאע לך כ
אתה יהוד אלהי
אנו לשקר כנה
מבכעות המוח:
חרים אנו כי יהוד
אלהיני תשובעת
ישראל והכשת
אכלה את יגיע:
אנהיני מעורית
את נאם ואר
בקרם את בניהם

10
2
10
2
3
4

הוא ... המורה ... המורה

ואת בנותיהם נשכמו
בכשתנו ותבסעו ז
כלפיתנו כל ליהוה
אלהינו חטאנו ז
אנחנו ואמתנו כז
בנעורינו ועד ה
היום הזה ולא שז
שמענו בקול יהוה
אלהינו
אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי ה
השוב ואם תסיר
שקוציך מפני לא
תגור ונשבעת ה
יהוה באמת כמיש
כמישפט וכצדקה
והתברכו בו גוים
ובו יתהללו
כי כה אמר
יהוה לאיש יהודה
ולירושלם צדו לא
לכם צד ואל תיהו
תורעו אל קדו צנו
הפילו ליהוה והיה
יהסרו עד לזר
לכנכם איש יהודה
וישבו ירושלם
פז תצא כאש ה
חבתי ובערה ואז
מכבה מפני רע ז
סיעד ליכס הגירו

ביהודה ובירושלם
השמיעו ואמרו
ותקעו שופר כי
בארז קראו מלא
ואמרו האספו וה
ונבואה אל ערו
הפכנו שאונס ז
ציונה העיוו אל
תעמדו בירעה י
אנכי מביא מיצמו
ושבר גדול עליה
אריה מסככו ומד
ומישחית גוים נסע
ינא כמיקמו לשונ
ארינו לשפיה עה
ערור תצנח מאוז
ישב על זאת ה
הגרו שקים ספרו
והילילו כי לא שב
חרו את יהוה ממו
מפני
והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאמר לע
הפילד ולב השדים
ונשפיו המהנים
והנבואים יתמהו
ואמר אלה ארני
יהוה אכל השא ז
השאת לעם הזה
ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם

ונגעה חרב עד ה
הנמש כעת היא
יאמר לעם היר
ולירושלם רוח ה
שפים כמדבר ה
כת עמי לוא לוח
ולא להסר רוח ז
כלא מאלה יבוא
לי עתה גם אני א
ארכו משפטים
אותם הנה מעצנו
יעלה וכסופה מה
מדבבתו קלו מצו
מנשרים סוסו ז
אוי לנו כי שדדו
ככלי מרעה לפד
ירושלם למש ה
הושעי ער מה
תליו כקדבר מה
מחשבות אונ
כי קול מצד מוח ז
וישמיע און מ
מהר אמרים ה
הזכירו לגוים הנה
השמיעו על יהוה
ירושלם נצרים
באים מארז הנה
הפירחק ויהע על
ערי יהודה קולם
כשמרו שרו חו
עליה מסכיב כי ז

ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור... ויספור...

ש... ר... ה... ג... ו... י... כ... ל... מ... נ... ס... ע... פ... צ... ק... ר... ש... ת... י... ח... ע... פ... צ... ק... ר... ש... ת...

ואב ערבות ישה
ישדרם נמר שוק
על עריהם כל זה
הירצא מהנה יט
יטרה כי רבו פטי
פטעיהם עיצו
משבותיהם אז
לואת אסלוח לה
פנד עובדי וישבע
בלא אלהימואש
ואטביע אותם
וינאמי וכות ועד
יתגדו סוסים פז
מיונים משכנים
היה איש אל אשת
רעהו ינחלו העל
אלה לוא אפקד נם
נאם יהוה ואם כגי
אשר כוח לא תה
תתקם נמשי
עלו בשרותיה
ושחתו וכלה אל
העשי הסירו נז
נטישותיה כי לוא
ליחיה המה כי
בגד כגדו כי כרת
ישראל ובית יהוה
נאם יהוה פחשו
כיהוה ויאמר לא
הוא ולא תמי
עלינו רעה וחרב

ורעב לוא נראד
והנביאים יהיו לה
לדוח והרבר איז
פתם פז יעשה להם
לכו
מה אמר יהוה אלה
עבאית יעו וברכ
את הרס הזה הנני
נתו רברי כפיד ליל
לאש והעם היר
ענים ואמלתם והנני
מבא עליכם גוי פז
ממרחק בית ישראל
ישראל נאם יהוה
גוי איתו הוא גוי פז
מערס הוא גוי לא
תרע לשע ול
תשמע מה רבר
אשפתו בקרב פתח
כלם גברים ואכל
קציר ולחמד
אכלו בנד ובנתו
אכל צמד ובקד
אכל גמד ותאנע
הדשש ערי מנד
מבערי אש
אתה בטח פהנך
מחרב וגם בנימ
המה נאם יהוה
לא אעשה אתכם
פלהויה כי תי

תאמר תחת מה
עשה יהוה אלהי
לנו את כל אלה
ואמרת אלהם
כאשר עובדתם
אותי ותעבדו י
אלהי נבר בארץ
כז תעבדו זרים
בארץ לא לכם
הנני
זאת נבית יקב
והשמיעוה כיה
כיהוה לאמר
שמעו נא זאת ע
סבל ואז לכ ענים
להם ולא דא א
אונם להם ולא
ישמעו האות לא
היו או נאם יהוה
ואם מפע לא תה
תחילו אשר שפ
שמתי דוד גמל
לים חק עולם לא
יעבדוהו ותגשו
ולא יוכלו והמונ
גלוי ולא יעבדוהו
ולעם הזה היה לב
סודו ומורה סדו
וילטו לא אמרו
כלבנם נרא נל
את יהוה אלהי

הקדמה בזה הספר... ויהי ענין הספר הזה...

מגלה חקות קד
תמיד לטו
על חסאאותים
עשיות מפי
הנני כמפי
על ידשים
על משהות
על ידו
על מלא עות
על מלא
על כז נדו
על שבע
על עברי
על לא
על ויי
על ומשפט
על לא שיה
על העל אלו
על נאם
על אבני יד
על כוח לי
על נפשי
על שפה
על עזרה נחיה
על הנבאים
על כשקר והד
על ודועל

הוא שאל... וישיבתו... ויהי... ויהי... ויהי... ויהי... ויהי...

הנתו גשם וירד
ובלקוש בערבו
שבעות חקות קו
קציר ישמר לנו
עונותיכם הטו
אלה וחטאותיכם
מנעו הטוב מנעו
כי נמצאו בעמי
רשעים ישר
כשר יקושים
הציבו משחית
אנשים ילכדו
ככלוב מלא עות
בו כתיחם מלאים
מרמה על בו גדלו
ויעשירו שמנו
עשתו גם עברו
דברי דע היו לא
דעו היו יהום ויעו
דיצליחו ומשפט
אכיונים לא שגו
שפטו העל אלו
לא אמקד נאם
יהוה אם בגוי את
אשר פוח לו
תתנקם נפשי
שמה 30
ושערורה נחיתה
בארץ הנכאים
נכאו בשקר והז
והכהנים ורדו על

ידיהם ועמי אהבו
בו ומה תעשו לי
לאחריתך העיוו
בני בנימו מקרב יד
ירושלם ובתקוע
תקעו שופר ועל
בית הכרם שאו מז
משאת פי רעה נה
נשקפה מצפון ועו
ושבר גדול העור
והמענה דמית פת
ציוו אליה יבאו
רעים ועדויהם תו
תקעו עליה אהלים
כנב רעו איש את
ידו קרשו עליה
מלחמה קומו ונע
ונעלה כנחלים
אוי לנו כי פנה הז
היום כי יצטו יצלו
ערב קומו ונעלה
כלילה ונשחיתתה
ארבעותיה
פי סה אמר יהודה
צבאות פרתי עיה
עצה ושכני על
ירושלם סללה
היא העיר הפקר
כלה עשק בקרבה
כהקיר פור מימיה
בו הקרה רעתה

חמס אשר שביע
בה על פני המיד
חלי ומפה חוסר
ירושלם פו תקע
נפשי מפר פו
אשימר שממה
ארץ הוא נשבה
בה
אמר יהוה צבאות
עולל יעללו נפם
שארית ישראל
השב יד נבוער
על סלסלות על
מי ארברה ואעי
ואעידה וישמעו
הנה ערלה אונם
דא יוכלו להקשיב
הנה דבר יהוה היו
לחם לחרפה לו
יחמטו בו ואת הז
דנת יהוה מלאות
גלות הכיל שג
שמו על עול
נחוז ועל סוד
נחודים יחזו בו
גם איש עם אש
אשה ילכדו זקו
עם מלא ימים
ונסנו כתיחם לו
לאחריהם שדות
ונשים יחזו בו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

הוא שאל... וישיבתו... ויהי... ויהי... ויהי... ויהי... ויהי...

Partial view of the adjacent page on the right, showing Hebrew text.

שלום שלום ה' ויסמיתו יצר המצור - בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא - שבר בת עמי - ויסמך מן ימי שלום - ואין שלום ה' ויסמיתו
סנה בת עמי - כל יורה נבוא יסמיתו יתעזבו... עמים ב' ה' ויסמיתו - מיר אפרים - ויהי עמי שלום עמים - ויהיה ב' וכל יסמיתו מביאיש עברי

אטה את ידי על
יטבי הארץ נאם
יהוה כי מקטנתי
ועד גדולם כלו כד
ביצע ביצע ומנבוא
ועד סחו כלו עשה
שקר ויודפאו את
שבר בת עמי על
נקלה לאמר שה
שלום שלום ואין
שלום הושישו כי
תועבה עשו גם
כוש לא יבשו גם
הכלים לא ידעו ה'
לכו יפלו בנפלים
בעת מקרהים יבשו
אמר יהוה
כה אמר יהוה
עמדו על דרכים
ידאו ושאלו לנג
לנתיבות עולם א'
זה דרך הטוב ולט
בה ומינאו מדגוע
לנפשכם ויאמרו
לא גלו והקמתי
עליכם נפלים ה'
הקשיבו לקול
שובר ויאמרו לא
נקשיבו
לכו שמעו הגוים
ודעו ערה אר

אשר בם שמעתי
הארץ הלח אנכי ה'
מביא רעה אל הד
העם הזה כרי מה
מיחשתם כי על
דברי לא הקשיבו
ותורתו וימאסו בה
למה זה לי ה'
לכנה משכא תמא
וקנה הטוב מארץ
מידחק עלותכם
לא לדעו וזכריתם
לא ערבו לי
לכו מה אמר
יהוה הנני נתן אל
העם הזה מכשלים
וכשלו גם אמרת
ובנים יחבו שכו ה'
ודעו יאכרו
כה אמר
יהוה הנני עם נא
מארץ נפון תגי ה'
גדול יעור מירפתי
ארץ קשת וכירץ
יהויקו אכורי הוא
ולא ירחמי קולם
נים יהמה ועל ס'
סוסים ירכבו ערות
כאיש למלחמה
עליר בת ציון ה'
שמענו את שמעו

דפי ידעו ערה ה'
החוקתנו חל נני
ביולרה אל הע'
השרה ונדוד אל
הלכי כי חרב לא
לאיב מגור מסכנ
בת עמי חגי טק
התפלטי כאמר
אבל יחיר עשירי
מספר תמרודים
כי פתאס ימא ה'
השרר עלינו נה
בחוז נתתו בעמי
מכער ותלע ונחנע
את רדכסו פלסכו
סורדים הלכי רמל
נחשת וכדול כנ
מישחתים תמרו
נחר מפח מאשג
עופרת לשוא י'
צרת צרות ודעת
לא נתקו ונסה נמה
נמאס קדאו להם
כי מאס יהוה כד
בדם
הדבר אשר היה
אל ידמיהו מאת
יהוה לאמר עמי
כשער בית יהוה
וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת

שמענו ה' ויסמיתו יצר המצור - בורא עב טמאים שלום שלום יסיר עמי על כהלא - שבר בת עמי - ויסמך מן ימי שלום - ואין שלום ה' ויסמיתו
סנה בת עמי - כל יורה נבוא יסמיתו יתעזבו... עמים ב' ה' ויסמיתו - מיר אפרים - ויהי עמי שלום עמים - ויהיה ב' וכל יסמיתו מביאיש עברי

... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש...

שמעו דבר יהוה כל
 יהודה הפאים בעז
 בשערים האלה
 להשתחוות ליהוה
 כה אמר יהוה נז
 יצבאות אלהי יעז
 ישראל היטיבו ז
 רכיכם וימעלליכם
 ואשכנח אתכם
 במקום הזה אל
 תבטחו לכם אל ז
 דברי השקר לא
 לאמר היכל יהוה
 היכל יהוה היכל יהוה
 הפיה כי אם היטב
 היטיבו את דרכים
 ואת מעלליכם אם
 עשו תעשו מיטז
 משפט כיו איש ז
 ובז רעהו זר יתוב
 ואלמנה אל תעש
 ודם נקי אל תשפס
 במקום הזה ואחרי
 אלהים אחרים לא
 תלכו לדע לכם ועז
 ושכנתי אתכם כה
 במקום הזה בארץ
 אשר נתתי לאבתה
 לאבתכם למו עה
 עולם ועד עולם ז
 הנח אתם בטחים

לכם על דברי השד
 השקר לבלתי הו
 הועילו והנב רצח
 ונאח והשבע לעז
 לשקר וקטר לפעל
 וחלך אחרי אלהים
 אחרים אשר לא
 ידעתם וכאתם
 ועמדתם לפני פני
 הוה אשר נקרא
 שמי עלי ואמרתם
 נצלנו למיעו עשות
 את כל התועבות
 האלה המיערות
 פריצם היה הפית
 הוה אשר נקרא
 שמי עלי בעיניכם
 גם אנכי חנה ראה
 ראיתי נאם יהוה
 לכו נא אל מקומי ז
 אשר בשילו אשר
 שכנתי שם כראז
 כראשונה וראו ז
 את אשר עשיתי
 לו מפני רעת עמי
 ישראל ועתה יעו
 עשותכם את כל
 המעשים האלה
 נאם יהוה ואמר
 אליכם השכם והו

ודבר ולא שמעתם
 ואקרא אתכם ולא
 עניתם ועשיתי
 לבית אשר נקרא
 שמי עלי אשר
 אתם בטחים כו ז
 ולמקום אשר נה
 נהתי לכם ולאמנה
 ולאבותיכם כאשר
 עשיתי לשלוחוה
 והשלכתי אתכם
 מעל פני כאשר
 השלכתי את כל
 אחיכם את כל ז
 זרע אפרים
 ואמה אל
 התמלל בעד העם
 הזה ואל השש
 בערם רנה ותמלה
 ואל תפגע כו כו ז
 אינני שמיע את
 האיע ראה כה ז
 הפיה עשים בערי
 יהודה ובחצרות
 ירושלם הפנים
 מלקטים עינים
 והאבות מבערים
 את האש והנשים
 לשות בנק לעה
 לעשות בנינים
 למלכת השמים

... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש...

... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש... ויחזקו ויהיו כעש...

הר סי... פסוקים ולא ולא... תחיה לי לעם והלכו... והלפתם בכל הדוד... אשר איננה אתם... למען ייטב לכם... ולא שמיעו ולא... הטו את אונם ויהי... וילכו נכבדי עמך... כשרירות לבם... הרע ויהיו לאהוב... ולא לפנים למז... היום אשר יצאו... אבותיכם מארץ... מערים ער היום... הנה ואשלח את... אליכם את כל עד... עברי הנביאים... יום השנים ושלה... ולא שמעו את... ולא הטו את אז... אונם ויקשו את... עממם הרעו מה... מאתם והפרת... אלהם את כל הד... הדברים האלה ולא... ישמעו אלו וקה... וקראת אלהם ולא... יענינה ואמרת... אלהם זה הצוי לו... אשר לא שמעו... בקול יהוה אל די... ולא לקחו מוסר

והסדר נסכים לאלהם
 אחרים למען הוד
 הכעיסני והארתי
 הם מכעסים נאם
 יהוה הלווא אתם
 למען בשת פניהם
 לכו מה
 אמר ארצ יהודי
 הנה אפי וחמתי
 נתת אל המקום
 הזה על האדם וה
 ועל הכחמה ועל
 עץ השדה ועל
 פרי הארמה וט
 וכערה ולא תנפה
 אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל
 עלותיכם סמו על
 זכריכם ואכלו ט
 כשרו כי לא דברתי
 את אבותיכם ולא
 עיניכם ביום הזה
 היצא אתם
 מארץ מערים
 על דברי עלי השם
 כי אם את הדבר
 הזה עיני אלהם
 לאמץ שמעו ט
 בקולי והייתה לכם
 לאלהים ואתם ה

תחיה לי לעם והלכו
 והלפתם בכל הדוד
 אשר איננה אתם
 למען ייטב לכם
 ולא שמיעו ולא
 הטו את אונם ויהי
 וילכו נכבדי עמך
 כשרירות לבם
 הרע ויהיו לאהוב
 ולא לפנים למז
 היום אשר יצאו
 אבותיכם מארץ
 מערים ער היום
 הנה ואשלח את
 אליכם את כל עד
 עברי הנביאים
 יום השנים ושלה
 ולא שמעו את
 ולא הטו את אז
 אונם ויקשו את
 עממם הרעו מה
 מאתם והפרת
 אלהם את כל הד
 הדברים האלה ולא
 ישמעו אלו וקה
 וקראת אלהם ולא
 יענינה ואמרת
 אלהם זה הצוי לו
 אשר לא שמעו
 בקול יהוה אל די
 ולא לקחו מוסר

אברהם האמנותה ו
 זכרתה במימם
 והשליכי ושא על
 שמים קצה פי נ
 מאס יהוה ויטש
 את דוד עבדתי כי
 עשתי בני יהודה
 הרע מעיני נאם
 יהוה שמו שקוט
 שקוט צהם נפרת
 אשר נקרא שמי
 עליו לטמאוי וננו
 כמית התפת אשר
 נצא בו הנם לטוח
 את בניכם ואת
 כנתיהם נאש אשר
 לא עיניו ולא ע
 עלתה על לכו
 ימים נאם נאם
 יהוה ולא אמר
 עיר התופת תנא
 בו הנם כי אם נצא
 ההרצה וקברו ט
 כתפת מאוז ט
 מקום ויהי תח ט
 נבלת העם הזה
 למאכל לעות ה
 השמים ולברמת
 הארץ ואיז מחרו

לעל האות הראשון... תחיה לי לעם והלכו... והלפתם בכל הדוד... אשר איננה אתם... למען ייטב לכם... ולא שמיעו ולא... הטו את אונם ויהי... וילכו נכבדי עמך... כשרירות לבם... הרע ויהיו לאהוב... ולא לפנים למז... היום אשר יצאו... אבותיכם מארץ... מערים ער היום... הנה ואשלח את... אליכם את כל עד... עברי הנביאים... יום השנים ושלה... ולא שמעו את... ולא הטו את אז... אונם ויקשו את... עממם הרעו מה... מאתם והפרת... אלהם את כל הד... הדברים האלה ולא... ישמעו אלו וקה... וקראת אלהם ולא... יענינה ואמרת... אלהם זה הצוי לו... אשר לא שמעו... בקול יהוה אל די... ולא לקחו מוסר

מגלת אסתר ...

והטבת מערי יהודה ומחצרות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה היא הארץ בעת ההיא

נאם יהוה ויציג את עיניו את יהודה ואת עיניו שרי ואת עיניו חכמים ואת עיניו עיניו הנביאים ואת עיניו יושבי ירושלם מקרייתם ושטחם לשמש ולידח ולכל עיני השמים אשר את אלהים ואשר עיני עבדים ואשר חלם אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לרמז על פני האד הארמה יהיה ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מז המשפחה הזאת הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים

אשר הרחתי שב נאם יהוה צבאות ואמרת אלהים פה אמר יהוה יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב מידוע שוכמו העם היה ירושלם משוככה נצחת הה החזיקו פתחתה מאני לשוב הקטנה הקשבתו ואשביע לוא כו ידברו אוז איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי בלה שב כמר צותם כסוס שטה במלחח כמלחמה ונב חסידה בשמים ירעה מיה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את שת בראנה ועמיל לא ידעי את משפט יהוה איכה תאמרו חכמים אנחנו והתורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים הוכישו חכמים חתי וילכדי הנה כדבר יהוה מד

מאסו ורחמית מה להם לכו אתו את נשיהם לאחרים שדתיהם לירשים כי מקטן ועד גדול כלה ביצע ביצע מנבוא ועד כחו כלה עשה טר שקרו וירפו ארבי שכר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואיז שלום הוכישו כי תועבה עשו גם כוש לא יכשו והכלם לא ידעו לכו יפלו כני כנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה אסת אסיפס נאם יהוה איז ענבים כנפו ואיז האנים בתאנה והעלה נבל ואתו להם יעבדום על מיה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ועיני שם כל יהוה אלהיך הדבוע וישקני כי רוש כי הטאני ליהוה קוה לשלום

ספ

מגלת אסתר ...

אשר לא ידעו כי יתקן להם ימים רבים ויחיהו ויבנו בית יישוב ויגורו שם ויבנו בית יישוב ויגורו שם ויבנו בית יישוב ויגורו שם

ואיז טוב לעת מצו
מדפה והנה בעתה
מדן נשמיע נהרה
סוסיו מקול מינו
מינהלות אכריו
רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו
ארץ ומלואה ש
עיר וישבי בה
כל הנה משלח
בכם נחשים ינה
נפענים אשר י
אז להם לחש ו
ונשטו אתכם נאם
יהוה מכל ימיה
עלי יצו עלי לב
דויהנה קול ש
שועת פת עמי
מארץ מרחקים
היהוה איז בניו
אם מלכה איז בה
מידע הכעיסות
במסיליהם כהכל
נבר עבר קציר
כלה קיץ ואנחה
לא נשענה על
שבר פת עמי ה
חשפרתי קרתי
שמה חזקתני
הצרי איז בגלעד
אם דפא איז שם

כי מדיע לא עלתה
ערבת פת עמי מי
יתו ראשי מים
ועיני מקור ימעה
ואכפה יזכנס וליה
את חללי פת עמי
מי יתעני במדבר
מלוח ארזים ואעז
ואעזבה את עמי
ואלנה מאתם כי
כלם מנאפים עינה
בגדים וידרכו את
לשונם קשתם ש
שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כל מיה
מרעה אל רעה
יבאו ואתי לא ידע
ידעו נאם יהוה
איש מרעה
השמרו ועל כל את
אל הכטחו כי כל
אז עקוב יעקב וכל
רע רביל יהודי ואה
ואיש ברעהו יהוד
יהתלו ואמת לא
ידברו למדי לשונם
דבר שקר העוה
גלאו שבתך מטר
מדמה במדמה פ
מאע רעת ארתי
נאם יהוה

לכו כה אמר יהוה
זבאות הנה ערפם
זכחתים כ אר אה
אעשה מפני פת
עמי יחז שוחט
לשונם מדמה רמ
בפיו שלום אתה
רעהו דבר וזכרם
ישים ארצו העל
אלה לא אפקד נם
נאם יהוה אם נגו
אשר פיה לא תנה
התנקם נפשי
על חודים
אשא בני ונה ועל
נאות מדבר קעה
כי נפתו מבלי אש
עבר ולא שמעו
קול מקנה מעור
השמים וער פהם
נרדו הלם ונתת
את ירושלם לגלים
מעוז תנים ואת ער
יהודה את שומע
מבלי יושב
מי האיש החכם
זכו את זאת ואש
דבר פי יהוה אל
יגידה על מה את
אנדה הארץ נפת
במדבר מבלי עבר

אשר לא ידעו כי יתקן להם ימים רבים ויחיהו ויבנו בית יישוב ויגורו שם ויבנו בית יישוב ויגורו שם ויבנו בית יישוב ויגורו שם

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 429.

ויאמר יהוה
 על עובדי את תורת
 אשר נתתי לפניכם
 ולא שמעו בקולי
 ולא הלכו בה וילכו
 אחרי שריות לבם
 ואחרי הפעלים
 אשר למדום אמר
 אנתם לכו
 כה אמר יהוה צדיק
 צבאות אלהי ישה
 ישראל הנני מאי
 מאבילם את העם
 הזה לענה והשקו
 והשקיתים מידי
 ראש וזהפי ציתים
 בגוים אשר לא
 ידעו המה ואנתם
 ושולחתי אחריהם
 את חורב עד בלות
 אותם
 כה אמר יהוה צדיק
 צבאות התבוננו
 וקראו למקוננות
 והתבאיעה ואל
 החכמות שלחו
 והביאנה והתבחרנה
 ותשנה עלינה נהי
 ותרדנה עינינו
 רמעה ועפעפענו
 ידלו מינו כי קול

נהי נשמע מציון
 איד שרדנו בשענו
 מאד כי עובנו ארץ
 כי השליכו משנה
 משכנתינו
 כי שמענו
 צשים רבר יהוה
 ותקח אונכס רבר
 פיו ולמדנה כנותס
 כנה תיכם נהי ואשה
 רעותה קינח כי
 עלה מות פחלוננו
 נא בארמנתינו
 להכרית עולל מנה
 מהויז בחורים
 מרחקות רבר כה
 נאם יהוה ועמלה
 גבלת הארס כרמו
 על פני השרה וכו
 וכעמיר מאחר
 הקצר ואח מאסת
 כה
 אמר יהוה אל יהוה
 יתהלל חכם בחכמתו
 ואל יתהלל הגבור
 בגבורתו ואל יתהלל
 עשיר בעשרתו כי
 אם כזאת יתהלל
 המתהלל הסבלוס
 וידע אתי כי אני
 יהוה עשה חסד

מישפט וצדקה
 בארץ כי כאלו
 חפצתי נאם יהוה
 הנה
 ימים באים נאם
 יהוה ופקדתי על
 כל מיול בערלה
 על מיצרים ועל
 יהודה ועל ארם
 ועל בני עמו ועל
 מואב ועל כל קיד
 קניצי פאח היט
 הישכים במדבר
 כי כל הגוים ערלס
 וכל בית ישראל
 ערלי לב
 שמעו את ה
 הדבר אשר דבר
 יהוה עליכם ביד
 ישראל
 אמר יהוה אל דה
 דוד הגוים אל
 תלמדו ומאתות
 השמים אל תחוו
 כי יחתי הגוים סו
 מהפיה כי הקור
 העמים הכל הוי
 כי עז מיער פדו
 מעשה ידי חרש
 כפי ער בכסו
 וכוהכ יפחו כמסו

Vertical marginal notes on the left side of the page, including the number 429.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת

במסמדות ובמקד
 וכמקדויות יהוקים
 ולא פיק מתמר
 מקשה המה ולא
 דברו נשוא נשוא
 כי לא יצעה אל
 נדאו מהם כי לא
 ירעו וגם היטב אז
 אותנו
 נמוך יהיה גדול
 אנה וגדול שמך
 נגמרה מי לא
 ידעו מלך הגנים
 כי לך יאתה כי נכל
 חנני הגנים ונכל
 מלכותם מילוי
 נמור ונבאחת יא
 יבערו ונכסלו מדי
 מוסר הכלים עז
 הוא כסה מרקע
 מתרשים יובא
 וזהב מאיפו מיה
 מעשה הרשויה
 צורה תכלת וארי
 ארומו לנושם
 מעשה חכמים
 כלם ויהיה אל הם
 אמת הוא אל הם
 חיים ומלך עולם
 מקצפו תרעש
 הארץ ולא יכלו

גנים ועמו
 כדנה תאמרו
 להם אלהיך
 שמיא וארקה לא
 עבדו יאכדו מי
 מארעא ומז תחות
 שמיא אלה
 עשה ארץ
 בכחו מכז תכל
 בחכמתו ובתבניתו
 נטה שמים לקול
 תתו המיז מים ט
 בשמים ויעלה נה
 נשאים מקצה
 ארץ כרקים למז
 למטר עשה וידינא
 רוח מאצרתיו נה
 נבער כל אדם מה
 מדעת חוביש כל
 צורה מפסל כי ש
 שקר נסכו ולא רוח
 בם תכל המה מעד
 מעשה תעקעים
 בעת פקדתם יאמר
 לא כאלה חלד
 ועקב כי יוצר הכל
 הוא וישר אל שש
 גדלתו יהיה צבאות
 שמו
 אספי מארץ כנעת
 ישבתו כפי צור

כי כד אמר יהוה
 הנני קולע את ישי
 יטבי הארץ בפענ
 הזאת והצרותי
 להם למעו ימינא
 ליעל שכדי נלה
 מפתו ואני אמות
 אך זה חלי ואספ
 נאשאתי אהל
 שרר וכל מיתר ט
 נקדו בני יצאנו
 ואינם אין נטה ש
 עיר אחלי ומקים
 ידועתי ומבער
 הרעים ואת יהוה
 לא דרשו על פו
 לא השפילו וכל
 מדעותם נפיעה
 קול שמועה הנה
 באה ורעש גדול
 מארץ צפון לשוב
 את ערי יהודה ש
 שמינה מעות העני
 ידועתי יהוה
 כי לא לארם דרס
 ולא לאיש חלד
 ויחז את צעדו
 יסרני יהוה אל
 במשפט אל באפ
 מן המעוטני ש

הוא יסמך ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת

ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת ויאמר הלא אמרתי להם אמת

למים ה' ויסבחוהו ימישם כה לאדם יתקו לו כולו להרים ריבו ויחזרו לאדם ויאמרו לאדם כמים חסנים לפניו וכל זהלל דבר כה סוף אל שמוכי... על הגרים ה' ויסבחוהו ימישם כה לאדם יתקו לו כולו להרים ריבו ויחזרו לאדם ויאמרו לאדם כמים חסנים לפניו וכל זהלל דבר כה סוף אל שמוכי...

יהוה אלי נביצתי
קשר נאיש יהודה
וכיטובי ירושלם
שכל על עזת אה
אבתם הרי אשנים
אשר מאעל לשה
לשמיע את דברי
והמה הלטי אהרי
אלהים אהרים ה'
לעברם המרו בית
ישראל וכות יהודה
את כריתתי אשר
כרתי את אבתם
לכו פה
אמר יהוה הנני פה
מכיא אליהם רעה
אשר לא יוכלו ה'
לצאת ממזח חזע
וזעקו אלי ולי
אשמע אלהם והה
והלכו ערי יהודה
וישבו ירושלם והה
וזעקו אל האלהים
אשר הם מקטרנים
להם והושיע לא
יודיעו להם בעת
רעתם כי מספר
עריד היו אלהיה
יהודה ומספר הה
חצות ירושלם ה'
שמעתם מזבחור

ואנכי אהיה לכם
לאלהים למען ה'
הקים את השבועה
אשר נשבעתי
לאבתכם להת לה
להם ארץ ונתת חלב
ודבש כיום הזה
ואעז ואמר אמון
יהוה
ויאמר יהוה אלי
קלא את כל הדברים
האלה בערו יהודה
וכחצות ירושלם
לאמר שמעו את
דברי הפרית הזאת
ועשיתם אותם כי
הער הערתי באה
באבתכם כיום הה
העלתי אותם מה
מארץ מיצרים ווע
היום הזה השכנתי
והער לאמר שמעו
בקולי ולא שמעו
ולא הטו את אונם
וילטו איש בשריה
בשרידות לפני הדע
ואני אעליהם את
כל דברי הנביות
הזאת אשר צויתי
לעשות ולא עשו
ויאמר

שפר חמתך עליהם
הגרים אשר לא
ידעו ועל משפח
משפחות אשר
בשמד לא קראו
כי אכלו את יעקב
ואכלו ויכלהו וי
זאת ניהו השמדו
הדבר
אשר היה אל ידמיה
מאת יהוה לאמר
שמעו את דברי ה'
הפרית הזאת ומה
ודברתם אל איש
יהודה ועל ידשבו
ירושלם ויאמרת
אלהם מה אמר יהוה
אלהי ישראל אה
אדוד האיש אשר
לא ישמע אה
דברי הפרית הזאת
אשר צויתי את
אבתכם כיום הה
הוציא אותם
מארץ מצרים ה'
מכור הכרזל לאה
לאמר שמעו מה
בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר
אצוה אתכם והה
והייתם לי לעם

והכלה ה' ויסבחוהו ימישם כה לאדם יתקו לו כולו להרים ריבו ויחזרו לאדם ויאמרו לאדם כמים חסנים לפניו וכל זהלל דבר כה סוף אל שמוכי... על הגרים ה' ויסבחוהו ימישם כה לאדם יתקו לו כולו להרים ריבו ויחזרו לאדם ויאמרו לאדם כמים חסנים לפניו וכל זהלל דבר כה סוף אל שמוכי...

בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...

לבשת מוכחות לו
לקטר לבעל
ואתה אל
תתפלל בער העם
הזה ואל תשא כח
בערם רעה ותמלה
כי אינני שומע
בעת קראם אלי
בער רעתם
מה לירידי
מביתי עשותי
המזמתה הרבים
וכשר קרש יעבד
מעליר כי רעתו
או תעליו וזיתיה
רענו יפה פרי האר
קרא יהוה שומר
לקול המילה גדלה
חצית אש עליה
ורעו הלויה יהוה
ויהוה יבא את ה
חניטע אותה רב
עליר רעה בגל
רעת בית ישראל
ובית יהודה אשר
עשו להם להכעיה
להכעיסני לקטר
לבעל ויהוה
הודיעני וארעה
או הראיתני מש
מעלליהם ואלני

כבש אלה יוכל
לטבוח ולא ירעה
כי עלי חשבוניה
מחשבות נשחיתו
עז בלחמו ונכרתו
מיארץ חיים ושמו
לא יזכר עור ויחיה
יבאות שפט צדק
בחו כליות ולב אד
אראה נקמה מוח
כי אלד גלתי את
רובי
לבו מה אמר יהוה
על אנשי ענתות
המבקשים את נ
נפשו לאמר לא
תבא בשם יהוה
ולא תמידת בידע
לבו מה
אמר יהוה יבא את
העני פקר עליהם
הבחוירים ימורנו
בחרב פניהם ונע
וכעתיים ימורנו
ברעב ויש אלה
לא תתיה להם כ
אני ארעה אלי
אנשי ענתות שה
שנה פקרתם
יעדיק אתה
יהוה כי אני אל

אד מטפטיב אה
אדבר אותך מדוע
דרך רשעים צלה
צלחה שלו מל מ
בגרי בגר נטעתם
גם שרשו ילכו ג
עשו פרי קרוב
אתה במיהם ורת
ורחוק מכליותיה
ואתה יהוה ירעני
תראני ובחנת לבי
אתה חתקם כינאו
לטבחה והקדשם
ליום הדנה ער מה
האכל הארץ ועש
כל השדה יבש
מרעת ישנו כח
ספתה כחמות וע
כי אמרו לא ירא
את אחרי תנופי
את רגלים ירעה
וילאית ואית תה
תתחרה את חס
הסוסים וכארץ
שלום אתה מטה
ואד העשה פאח
הירדן כי גב אחו
ובית אמר גם ה
אמה בגדו כה ג
המה קראו אחו
מלא אל האמונת

בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...
בילה תגלה ה' את חסדו ורחמי...

וְעָרַב אֶת הַיָּדַיִם בְּעֵינָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו

בְּיָדָיו אֶלֶּיךָ טוֹבוֹת
עַתָּה
אֵת בֵּית נַטְשׁוֹתַי
אֵת עַלְתֵי עַתְרֵי
אֵת יָדֶיךָ נִפְשֵׁי
בְּנֵה אֹבֵיחַ הַיְתֵה
לִי עַלְתֵי כַּאֲרִיחַ
בִּיעַר נַעַח עָלַי ז'
בְּקוֹלָה עַל כֹּן שָׁנָה
שָׁנְאַתִּיהָ הַלֵּוֹיט ז'
צַבִּיעַ עַלְתֵי לֵי
הַעֵיט סָבִיב עָלַי
לֵנו אִסְפֵי כָל חֵית
הַשָּׂדֶה הַתִּיבֵי לְאַמְלֹחַ
רַעִים רַבִּים שָׁחַתֵי
כַרְמֵי נִסְסוּ אֶרֶץ
חִלְקֵתִי נָתַנּוּ אֶת ז'
חִלְקֵת חַמְדֵתִי לֹט
לְמִדְבַר שְׂמִמְרוֹ
שָׁמִיחַ לְשִׁמְמִיחַ ז'
אֲבֵלָה עָלַי שְׂמִמְיָה
נִשְׁמִיחַ כָּל הָאָרֶץ
כִּי אִיז אִישׁ שָׁסַעַל
לְבוֹעַל כָּל שְׁפִימִם
בְּמִדְבַר כַּאֲוֵי טוֹוֶה
שׁוֹדְדִים כִּי חִרְבֵי
לִיחֹוֹחַ אֲבֵלָה מִקַּד
מִקְצֵה אֶרֶץ וְעַד
קִצֵּה הָאָרֶץ אִיז ז'
שָׁלוֹם לְכָל בָּשָׂר
וְרַעֵי חַטִּים וְקִצֵּים

קִצְרוּ נַחְלֵי וְלֵא יַדְעוּ
יָדְעוּ וְנִשְׁאוּ מִתְּבֹה
מִתְּבֹה אֶתִּכֶם מִתֵּו
מַחְרוֹז אֶת יְהוָה
כֹּה אָמַר
יְהוָה עַל כָּל שְׂכַנֵּי ז'
הָרָעִים הַנִּגְעִים ס'
בְּנַחְלָה אֲשֶׁר חָנַה
הַנַּחְלָתִי אֶת עַמִּי ז'
אֶת יִשְׂרָאֵל חָנַה ז'
נָתַשְׁס מִעַל אֲרַמְנֵם
וְאֵת בֵּית יְהוֹדָד
אֲתוֹשׁ מִתְּבֹנִם וְהֵה
וְהֵה אֲתוֹד נָתַשִׁי
אֲתֵם אֲשׁוֹב וְהֵה
וְהַחֲמֵתִים וְהַשִּׁימֵם
אִישׁ לְנַחְלָתוֹ אִישׁ
לְאֵרֶץ עַוְוֹהָ אִם
לְמִדְבַר יִלְמְדוּ אֶתֵה
הָרַבִּי עַמִּי לְהַשְׁבֵּעַ
כְּשָׂמִי חֵי יְהוָה כֹּה
כַּאֲשֶׁר לְמִדְבַר אֶתֵ
עַמִּי לְהַשְׁבֵּעַ נִבְעוּ
וְנִבְעוּ בְּתוֹר עַמִּי ז'
וְאִם לֹא יִשְׁמַעֵי ז'
וְנִתְּשָׁתִי אֶת הָעַיִי ז'
הַחַיִּיב נָתַשׁ וְאָמַר
נָאֵם יְהוָה
אֲבַר יְהוָה אֶלֵי הֵה
הַלֹּוֹד וְקִצֵּת לֹד אֵי
אֲוֹר פְּשָׁתִים וְעַד

וְשָׁמִיתוּ עַל מִתְּנֵר
וּכְפִיִם לֹא תִבְיֵאוּ
וְאֲקַנְהָ אֶת הָאוֹזֵר
כְּדַבַּר יְהוָה וְאֲשָׁם
עַל מִתְּנֵי וְיָדֵי
כֹּה יְהוָה אֵלֵי שְׁנֵת
לְאָמַר קַח אֶת הַיָּד
הָאוֹזֵר אֲשֶׁר קִצֵּת
אֲשֶׁר עַל מִתְּנֵי
וְקִדְם לֹד פְּרִתָה וְטֵה
וְסַמְעֵהוּ שָׁם בְּנִקִּיק
הַסְּלַע וְאֲלֹד וְאֵה
וְאֲטַמְעֵהוּ בַּפְּרֵה
כַּאֲשֶׁר יַעֲוֶה יְחֹוֹחַ
אֲתֵי
וְיָדֵי מִקַּץ יָמִים ז'
רַבִּים וְיִאמַר יְהוָה
אֵלֵי קִדְם לֹד פְּרִתָה
וְקַח מִשָּׁם אֶרֶץ
הָאוֹזֵר אֲשֶׁר יַעֲוֶה
עֵינֵיךָ לְטַמְעֵ ז'
שָׁם וְאֲלֹד פְּרִתָה
וְאֲחַפְרֵה וְאֲקַח אֶת
הָאוֹזֵר מִן הַמִּקְוִם
אֲשֶׁר טַמְעֵתֵי טֵה
שָׁמִיחַ וְהַפַּח נִשְׁחַת
הָאוֹזֵר וְלֹא יַעֲלֵד
לֵכֵי
וְהֵה רַבֵי יְחֹוֹחַ אֵלֵי
לְאָמַר כֹּה אָמַר יְהוָה
יְהוָה נִבְנָה אֲשִׁחִיחֵה

לֹד טֵה אֲמַר ז' וְיִשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת הַדָּמָם לְפָנָיו

Faint marginal notes at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side.

ירד מראשתיכם
 עטרת המארתכם
 ערי הנגב סגרוהו
 ואיו פתח הגלות
 יהודה כלה חללה
 שלמים
 שאי עיניכם דא
 הנאים מינפח את
 הער נה דא
 תמארתה מיה האמ
 כי פקד עליך ואת
 לבידת אתם עליך
 אלמים לדאש המ
 חמלים יאחוד נש
 אשת לדחוב תה
 תאמר בלבם מה
 מדוע קראנו את
 ברב עונת נגדו שו
 שוליד נחמסו עה
 עקבנו ויהפך נה
 פנשיל ערו ונמד
 חכרסרתו גם אתם
 תוכלו לחיטיב
 לפידי הרע ואתם
 ואמנם כקש עס
 לדוח מדבר ור
 גדלך מנת מדיד
 מאתך נאם יהוה
 אשר שכחת א
 אותי ותבטחי כל
 בשקר וגם אני

שכב הארץ הזאת
 ואת הפלגים היש
 הישבים לדוד על
 כסאו ואת הפלגים
 ואת הנבאים ואת
 כל יושבי ירושלם
 שפרו ונפצתם
 איש אל אחיו והו
 והאמת והכנים יה
 יהיו נאם יהוה לא
 אחסול ולא אחוס
 ולא ארחם מהשי
 מחשבתם
 שמעו והאייע אל
 הנהבו כי יהוה דבר
 העל ליהוה אלדיכם
 כבוד בטרם יהשו
 ובטרם יתנצו רג
 דגליכם על הרי נה
 נשה וקודתם לאו
 ושמה לעלכות
 ישית לערפלאם
 לא תשביעיה נה
 במסתרים תכנה
 נפשי מפני גורד
 ודביע תרמיע ותרו
 עיני דמיעה כי נש
 נשנה ערו יהוה
 אמר
 לפלר ולגבירה
 השפילה שכבו כי

את נאזו יהודה ואת
 נאזו ירושלם הרבו
 העם הזה הרע המ
 הפיאנים לשמוע
 את דברי החלבים
 בשדירות לבם ויה
 וילכו אחר אלהת
 אחרים לעברם וה
 ולהשתחות להם
 ויהי נאזר הנוד
 אשר לא יעלה
 לכלי כנאש יה
 ידבק נאזר אל
 מתני איש בו יה
 בנקתי אל אתם
 בית ישראל ואת
 כל בית יהודה נאם
 יהוה להיות לו לא
 לעם ולשם ולתה
 ולהחלה ולתפאות
 ולא שמיעו
 ואמרה אלכם
 את הדבר הזה מה
 אמר יהוה אלוהי
 ישראל כל נבל יה
 יפלא ייז ואמרו
 אליו הודיע לא ערע
 כי כל נבל יפלא ייז
 ואמרה אלכם מה
 אמר יהוה הנני ט
 ממלא את כל יס

Faint marginal notes at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.

שולח ג' ויסטרוהו כרב עונד בלוי שולח תב אע השפתי שולח גלותי שולח אילת ג' ויסטרוהו סי גם אילת בשדה אילת ארבים יילקת ח' לטבחה על אילת השדה ח' ג' ויסטרוהו כשני אפרים הפו ראשם וכל העב אפרו אתו דסטרוהו יפני הפין חפ' עונתו ל סל יא אשעני ילעט

חשפתי שולח על
פנד ונראה קלונד
נאמד ומי נחל תור
זמת זנותר על גה
גבעות בשדה רה
ראתי שקיניך
אוי לך ירושלם
לא תטהרי אהרי
מתי ער
אשר היה
דבר יהוה אלי
דמיה על דברי
הפצרות אכלר
יהודה ושעריה
אמ לוי קרה לה
לארץ וינחה
ירושלם עלתה
ואר יד יהם שלח
צעוריהם לפים
באו על גנים לא
מינאו מים שבו
כליהם ריקם בשו
ודכלמו ודפו
ראשם כעבור
הארבות חתה
לא היה גשם
בשני אפרים חפו
ראשם וכי גם
אילת בשדה יד
לדה ועזוב כי
לא היה גשם

ופראים עמדו על
שמים שאמר רוח
פתנים פלו עניהם
כי אז עשתי אס
עונתי עני בני יהוה
עשה למען שמך
כי רבו משונתני
לך הטאני מקור
ישראל מושיעי
בעת ערה למח
תהיה כגור פארץ
וכארה נטה ללוי
למה תהיה מאיש
ערום כגבור לא יה
יכל להשיע ואה
ואתה כקורבני יהוה
ושמך עלינו נקרא
אל הנחנני
כי אפר יהוה
לעם הזה כי אהבו
לנוע רגליהם לא
חשבו ויהוה לא
רצם עתה זכו
עונם ויפקד חטי
חטאתם
ויאמר יהוה
אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לט
לשוב כי יעמו
אינני שובע אל
רצתם וכי יעלו על

ומערה אינני רצם
כי בחרב וברעב
וכדבר אנני מערה
אותם ואמר אהו
אנני יהוה הנה
הנביאים אמרים
לכם לא תראו לה
הרב ורעב לא יהו
לכם כי שלום אמר
אנני לכם כפי קום
הוה ויאמר
יהוה אלי שקר
הנביאים נבאים
כשמי לא שלחתי
לא שיתם לך
רשתי אלדס חוה
שקר וקסם ואלו
ותרמות לכם הוה
המה מתנבאים
לכם
כי אפר יהוה על
הנביאים הנבאים
כשמי יאע לך
שלחתי ודפח
אמרים חרב ורעב
לא יהוה פארץ
הואת בחרב וברעב
יתפז הנביאים
החמה ודעם אה
אשר המה נבאים
לכם יהוה משלחם

5

5

5

הוה ג' ויסטרוהו כרב עונד בלוי שולח תב אע השפתי שולח גלותי שולח אילת ג' ויסטרוהו סי גם אילת בשדה אילת ארבים יילקת ח' לטבחה על אילת השדה ח' ג' ויסטרוהו כשני אפרים הפו ראשם וכל העב אפרו אתו דסטרוהו יפני הפין חפ' עונתו ל סל יא אשעני ילעט

מְחֵצוֹת יְרוּשָׁלַם נִזְּ
 מִפְּנֵי הָרֶעִב וּהַחֵרֵב
 וְאִזּוֹ מַקְכָר לְחַמֵּה
 חַמֵּה גִשְׁיָהֻם וּבְנֵי
 וּבְנֵיהֻם וּבְכַנּוֹתֵיהֻם
 וְשָׁמְכָתִי עֲלֵיהֻם י
 אֵת רַעְתָם וְאָמַרְתִּי
 אֵלֵיהֻם אֵת הַרְבָּר
 הַזֶּה תִרְדְּנָה עֵינֶיךָ
 רְבִיעָה לַיְלָה וַיֹּהֶ
 וַיִּזְמָס וְאֵל תִּרְמִיעָה
 כִּי שָׂכַר גְּדוֹל גִּשְׁיָה
 נִשְׁבְּרָה כַּתְּחִלַּת פֶּתַח
 עַמִּי מִפְּנֵי נַחֲלָה
 מֵאֲרָא אִם יִנְעֲתֵךְ
 חֲשִׁירָה וְהַתְּהַלֵּל
 חֹרֵב אִם כְּאֵתִי הָיָה
 חַעֲדֵךְ וְהַתְּהַלֵּל
 רַעֵב כִּי גָס נָבִילֵךְ
 גָּם כִּיזוֹ סִחְרֵי אֵל
 אֲרִיז וְלֹא יִרְעֵה
 הַמָּאֵס
 מֵאִסַּת אֵת יְהוּדָה
 אִם בִּצְיֹן גָּעֻלָה
 נַפְשָׁךְ מִיָּדְעֵךְ הָיָה
 הַכִּיתֵנִי וְאִזּוֹ לֵעֵז
 מְדַפָּא קוֹחַ לְשֹׁלֵם
 וְאִזּוֹ טוֹב וְלֵעֵת
 מְדַפָּא וְהַתְּהַלֵּל
 יִרְעֵנִי יְהוָה רַשָּׁע
 רַשָּׁעֵנִי עוֹץ אֲבוֹהַ

אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּ
 לְדָוָאֵל תְּנָאֵץ לִפְנֵי
 לִמְעַן שַׂמְךָ אֵל
 תַּנְכֹּל כְּסָא כְבוֹדֵךְ
 זַכַּר אֵל הַתֵּר כֵּרֶת
 כִּרְיֶתךָ אֲתֵנֻהוּ יִשְׂרָאֵל
 כְּהִבְלֵי הַגִּזְיִים מִגֵּזַל
 מִגִּשְׁמִיִם וְאִם זָד
 הַשְּׂמִיִם יִתְּנֵךְ רִבְנָה
 רַכְבִּים הֲלֹא אֲתֵרָה
 הַזֹּאת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וּנְקַוָּה לֵךְ כִּי אֲתֵרָה
 עֲשִׂיתִי אֵת כָּל־אֱלֹהֵי
 וַיֵּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמִיעַיִךְ
 מִשָּׁה וְשִׁמְזָאֵל לִפְנֵי
 אִיזּוֹ נַפְשִׁי אֵל הָעַם
 הַזֶּה שִׁלַּח מַעַל פִּנְיָ
 וַיִּנְצְאוּ וַהֲיֵה כִּי יִי
 יֵאמְרוּ אֵלֶיךָ אַנְהָ
 נַצָּא וְאָמַרְתִּי אֵלֵיהֻם
 כִּהָ אֲמִיד יְהוָה אֲשֶׁר
 לַפּוֹת לַפּוֹת וְאֲשֶׁר
 לְחֹרֵב לְחֹרְבוֹ אֲשֶׁר
 לְדַעְכָּל רַעֵב וְאֲשֶׁר
 לְשֹׁבֵי לְשֹׁבֵי וּפְקָה
 וּפְקָדְתִּי עֲלֵיהֻם י
 אֲרַבֵּעַ מִשְׁפַּחֹתַי
 נְאֻם יְהוָה אֵת הַזֶּה
 הַחֹרֵב לְחֹדֵג וְאֵת
 הַפְּלִכִים לְסַחֵב וְהַ

וְאֵת עוֹת הַשְּׂמִיִם
 וְאֵת כְּהַמַּת הָאָרֶץ
 לֹאבָל וְלֹא־שְׁחִירָתָהּ
 וְעַתָּה לְדוֹעָה לְפָנַי
 מִמַּלְכוֹת הָאָרֶץ
 כַּגֹּל מְנַשֶּׁה כּוֹז
 יְחֻקְיָהוּ מִלֵּךְ יְהוָה
 יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר
 עָשָׂה בְּדוּשְׁלָם
 כִּי מִי יִחַמְלֵךְ עֲלֶיךָ
 יְרוּשָׁלַם וּמִי יִנְעֵךְ
 לֵךְ וּמִי יִסֹּךְ לְפָנַי
 לְשֶׂאֵל לְשֹׁלֵם לְךָ
 אֵת נֶטְשֶׁת אֲרָצִי
 נְאֻם יְהוָה אֲחֹזֶךָ
 תִּלְכִּי וְאָט אֲתִידֶךָ
 עֲלִיד וְאֲשַׁחֲיֶךָ
 גִּל אֲתִי הַתְּחֵב וְאֵל
 וְאֹדֶם כְּמִזְרָה נִזְּ
 כְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ
 שְׁפִלְתִּי אֲפֹתֵי אֵן
 עַמִּי מִדְּרָכֵיהֻם
 לֹא שָׁבוּ עֵצְמוֹתַי
 לִי אֲלַמְנַתוֹ מִחֹל
 יָמִים הַכֹּאֵת לָחֶם
 עַל אִם כַּחַד טוֹחַ
 בְּיָצְדִים הַפְּלָרִי
 עָלִיָּה פֶתְאֵם עִיד
 וּבַחֲלוֹתֵי אֲמִלְלָה
 יִלְדֵת הַשְּׂבָעָה י
 נְפַחָה נַפְשָׁה כְּאֹה

(Faint marginal text from the adjacent page, likely the start of a new section or commentary.)

וְשָׂמַרְתָּ אֶת־הַבְּרִיתִים אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי לְבָנֶיךָ לְאֵלֶיךָ אֵת־עֲוֹנוֹתֶיךָ וְשָׂמַרְתָּ אֶת־הַבְּרִיתִים אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי לְבָנֶיךָ לְאֵלֶיךָ אֵת־עֲוֹנוֹתֶיךָ

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 66.

<p>66 רבך יהיה אלי לאמר לא תקח לד אשר ולא יהיו לד נעם ובעת במקום הזה כי כה אמר יהוה על הפנים ועל הה הפנות הידים כנה במקום הזה ועל אפנתם הילדות אה אותם ועל אנתם המולדים אותם בארץ הזאת ממות תהו ואים מותו לא יספרו ולא ידעו יקסו לדמו עלפני הארמה יהוה וכוונת וכרעב יכלו ויהתח נבלתם למאכל לה לעות השמים ולא ילכסות הארץ כי כה אמר יהוה אל תבו תבוא בית מדרש ואל תלדו לספרת ואל תעור להם כי אספתי את שלמי מאת העם הזה נאם יהוה את הה החסד ואת הרחמי ומה גרלים וקטנים</p>	<p>רבך ואכלם וירחי רבך לי לשטון ולשמחה לבני מי נקרא שמך עלי יהוה אלהי זבאות לא ישכתי כסוד מי משחקים ואעלו מפני ידך כרד ישו ישכתי פי זעם מי מלא אתני למח היה מאני נצח ומכרתי אנשה מאנה הדמ היו תהיה לי כמי אטב מים לא נאמתי לעו כי אמר יהוה אט תשוב ואשיבו לפני העמד ואם תוציא יקר מוולל כפתה תהיה ישכתי חפז אליך ואתה לא תשוב אליהם ונה ונתתר לעם הזה לחומה נחשת כה כי נודה ונלחמי אז אליך ולא יוכלו כי אתך אני להוסי להושיעך ולהצילת נאם יהוה ויה צלחת מיד רעים ופדית מכה עריניכם</p>	<p>שמישה בעד זכום מישה וחפרה ושר ושאריתם לחרב אתו לפני איניהם נאם יהוה 107 אני לי אמי כי ילדתי איש רוב ואיש מי מדה לכל הארץ לא נשיתי ולא נד נשיתי כלה מקלולי אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא יספעת כר בעת רעה ובעת צרה את האים הירע כרול כחל מי צפוי ונחשת יהו חילך ואצרתך לפ אתו לא כמחוד ונכל חטאותיך ונכל גבולך ויהע והעברת את אינו בארץ לא ירעה כי אש קרחה מאפי עליכם תיקר אתה ידעת יהוה זכרתי ופקדתי והנקם לי מדרמי אל לארד אפן תה תקחני לע שאתי עליך חרפה נמצא</p>
--	--	--

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

והיה כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו

בארץ הזאת לא יי
יקברו ולא יספרו
להם ולא יתגדלו ולא
יקבחו להם ולא יפלו
יפרטו להם על אפם
לנחמו על מתולא
ישקו אותם כוס
תנחומים על אביו
ועל אמו ובית מיטו
משתה לא תטיל
לשנת אותם לאמל
ולשנת
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
משפחה מן המקום
הזה לעיניכם ובנים
ובימיכם קול ששון
וקול שמחה קול
חתן וקול בלה וזוהי
הגיד לעם הזה את
כל הדברים האלה
ואמרו אליו על מה
דבר יהוה עלינו את
כל הרעה הגדולה
הזאת ומה עוננו
ומה חטאתנו אשר
חטאנו ליהוה אלהינו
ואמרתי אליהם
על אשר עבדו את
אסותיכם אהלו נא

יהוה וילכו אחרי
אלהים אחרים ויהו
ועבדום וישתחוו
להם ואתי עזבו וי
ואת תורת לא שו
שמרו ואתם הרע
הרעתם לעשות
מאבותיכם והנכם
הלכום איש אחרי
שרידות לבו הרע
לבלתי שמיע אלי
והטלתי אתכם מן
מעל הארץ הזאת
על הארץ אשר לא
ידעתם אתם ואמל
ואבותיכם ועבדתם
שם את אלהים
אחרים יזמים וזילה
אשר לא אתו לכם
חנניה
הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יי
יאמר עוד חי יהוה
אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצ
מצרים ואתם
יהוה אשר העלה
את בני ישראל מן
מצרים עמדו וממל
הארצות אשר
הייתם שמה והי

נחשבתים על אלה
ארצותם אשר נל
נתת לאבתם
הנני שו
שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגים
ואחריו אשלח
לרבים צידים וינה
וינחום מעל כל
ומיעל כל גבעה
ומנזקיקי הסלעים
כי עיני על כל דהה
דרכיהם לא נסתחו
מלפני ולא ננפו
עונם מעד עניו
ושלמתי ראשונה
משנה עונם וחס
וחטאתם על חלל
את ארצי בגבלת
שקציהם ותועבות
ותועבותיהם מלא
את עולתי
יהוה עי ונפ
ומעיו ומעוסי ביום
ענה אליו גים ונא
מאפסי ארצי ויאמל
אך שקר נחלו א
אבותי הנל ואני
בם מדעיל והעש
הו אדם אלהים והו
והפיה לא אלהים

והיה כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו

והיה כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו ויהי כבודי וקדושי יושבין לפני יי אלהי אבותינו

קל יתירה | ויתכונן | ואשר אליהם שבעו ובר | ה' חכמה חיה | ויהי יושפט | שמעון | וישעו כלום | ויבשרו | ויהו' וכל-א | סוף | דבר | 20

מלך יהודה ואשר
 יצאו בו ובכל שד
 שדערי ירושלם ז'
 ואמרת אלהם ש'
 שבעו רבר יהוה
 מלכי יהודה וכל
 יהודה וכל ישבי ז'
 ירושלם הנאים
 בשערים האלה
 כה אמר יהוה ה'
 השמרנו בנמשותי
 בנמשותיכם ואל
 תשאו מישא ביום
 השבת והנאתם
 בשערי ירושלם
 ולא תוציאו מעו
 מישא מפתיכם
 ביום השבת וכל
 מלאכה לא תעשו
 וקדשתם את יום
 השבת כאשר
 צוית את אבותינו
 ולא שמעו ולא
 הסד את אונם ויד
 ויקשו את ערפם
 לבלתי שומע ולא
 ולבלתי קחת מיד
 מוסר
 והיה אם שמע ז'
 השמיעו אלה
 נאם לבלתי הכי

מישא בשערי הש
 העיר הזאת ביום
 השבת ולקדש ז'
 את יום השבת
 לבלתי עשות כה
 כל מלאכה וכמו
 בשערי העיר הז'
 הזאת מלכים וטו
 ושולים ישבים על
 כסא דוד רכבים
 ברבב וכסוסים
 המה ושריהם אי
 איש יהודה וישב
 ירושלם וישבר
 העיר הזאת לעולם
 ונאו מערי יהודה
 ומסביבות ירושלם
 ומאריך בנימו ומז
 השפלה ומז ההל
 ומז הנגב מבאים
 עלה וזבח ומנחה
 ולבונה ומבאי תז
 תודה בית יהודה
 ואם לא תשמעו
 אלי לקדש את יום
 השבת ולבלתי סו
 שאת מישא וכא
 בשערי ירושלם
 ביום השבת והצט
 אש בשעריה וי
 ואכלה ארבעות

ירושלם ולא תכפו
 הדבר
 אשר היה אל
 ידמיהו מאת יהוה
 לאמרו קום וירדת
 בית הירצר ושמה
 אשמיע אתה
 רברי וארד בית
 הירצר והנהו עשו
 מלאכה על האבנ
 ונשחת הכלי אשר
 הוא עשה בחמד
 ביד הירצר ושבו וז
 ויעשהו כלי אחר
 כאשר ישר בעני
 הירצר לעשות
 ויהי
 רבר יהוה אלי ליי
 לאמור הכי יצר
 הזה לא אוכל לעו
 לעשות לכם בית
 ישראל נאם יהוה
 הנה כחמד ביד
 הירצר כי אתם נז
 בידי בית ישראל
 ויהי
 אדבר על גוי ועל
 ממלכה לנתוש
 ולנתו ולחאבד
 ושבו הגוי ההו
 מדעתו אשר רבו

ה' חכמה חיה | ויהי יושפט | שמעון | וישעו כלום | ויבשרו | ויהו' וכל-א | סוף | דבר | 20

למען כבודך כי לא יראו
על אשה על אשה
לא יראו כל נפש
על אשה על אשה
כפי צרכי האדם
על אשה על אשה
ויאמרו רוב אנשים יראו
על אשה על אשה

דברתי עליו ונחמתי
על הרעה אשר ז
חשבת לעשות
לך ורע
אדבר על גוי ועל
ממלכה לכבודך
ולנצווע ועשה
הרעה בעיני לבתי
שמע בקולי ונחמתי
על הטובה אשר
אמרת להיטיב ז
אתי ועלתי
אמר נא אל אשה
יהודה ועל יושבי
ירושלם לאמר מה
אמר יהוה הנה אד
אנכי ידע עליכם
רעה וחשב עליכם
מחשבה טובה נא
איש מדרך הרעה
והיטיבו דרכיכם
וזמערליכם ואמרו
נא אש פ אורי מה
מחשבותינני נלך
ואיש שרירות לך
הרע נעשה
לכו מה אמר
יהוה שאלוני ז
פגים מי שמע ז
באלה שערות
עשתה מאד טהה

כתולת ישראל ז
היעזב מצור שרני
שלג לכעזו אמינה
יעתשו מים זרים
קרים צזלים כי ז
שכחוני עמי לפז
לשוא יקטרו יוד
ויכטילום מרוביהם
שבילי עולם ללפת
נהיכות הרך ל /
סוללה לשום אה
ארצם לשמה מה
שרוקות עולם כל
עובד עליה ישם
ויניד מ אשה מוח
קדם אמינם לפני
אויב עדה ולא פז
פנים אראם ביום
אודם
ואמרדו לנו ונחשמ
על ורמיחה מדעד
מחשבות כל ל /
תאמר תודה מפת
ועינה מחכם ודני
מצביא לכו ונפדו
כל שחז ואל נקשיבו
אל כל דברי הקד
הקשיבה יהוה אלי
ושמע לקול ירכו
הישלם תחת טובה
רעה כי כרז שוהה

לנפשי ובר עמדי ז
לפנך רוצר עליהם
טובה להשיב את
חמתך מהם
לכו חז ארת
בניהם לרעב והצמ
על ידי חרב ותהנה
נשיהם שפלוח
ואלמנות ואנשיהם
יהיו הרג מות מה
בחדיהם מפי חרב
במלחמה השמע
זעקה מפתיהם כי
תבא עליהם גזר
פתאם כי כרז שחז
שיחה ולכרני וכד
ופחים טמעי לרגלי
ואנה יהוה ידעה
את כל עינתם עלי
למות אל הנפך על
עונם והטאתם מה
מלפנך אל תמדחי
ויחיו מבטלים לה
לפנך בעת אשר
עשה כהם
מה אמר יהוה
הלה וקצעת בקרבך
יוצר חרש ומזקני
העם ומזקני חכה
הכהנים וייצאר
אל צא כו הנם אל

ל
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
לם
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
לד
לה
לו
לז
לח
לט

עבר ה ולאוי ויסבוק - כל נפש עבר הרדים - נחש שברי - לשום ארצם - חזק חזק - דאק יעבר - הכרה גים - מרובי עמתי שוכר - אל ויחיה הפד כלל הם ונחז אחיהם
לפנך ו ויסבוק - הכשה - לפני סודר טובה לכבוד - חיי ישור - אשר הסידתי - סלפנד שיטם יוצא - אל השלום את רהב - כלפנד על אחיה - הנשור והעבר
כללה ז א כל וא הם והשביקן ללמנטנות ריד - יוד יסויים כללה - חחנה ז הם וכיסועק - נשים שפלות - והנה לעלמיה . . .

על אלהים   ענין כל אלהים   על אלהים   ענין כל אלהים   על אלהים   ענין כל אלהים   על אלהים   ענין כל אלהים

אשר פתח שער
חרטום וקרא
שם את הדברים
אשר אבר אלה
ואמרת שמעיה
דבר יהוה מלך
יהודה וישבי ירוש
ירושלם נה אמר
יהוה צבאות אלה
ישראל הנני מביא
רעה על המקום
הזה אשר כל שיה
שמעה תצלג
אנני יעז אשר ש
עובני ויגברו אר
המקום הזה ויקטרו
בו לאלהים אחרים
אשר לא ידעים
הפיה ואכתיהם מ
ומלכי יהודה ומל
ומל איו את המקום
הזה הם נקיים ונב
את כפזות הפער
לשרה את בניהם
כאש עלות לבעל
אשר לא עייתו ולא
דבריו ולא עלתה
על לבו
לבו הנח ימים פא
נאם יהוה ולא ידא
למקום הזה עיר

התפת וגיא בו הנם
כי אם גיא קהרה
זכרת את ענת י
יהודה וירושלם
במקום הזה והמל
והמלטים פחד
לפני אביהם ובר
מבקשי נפשם ונ
ונתתי את נבלתם
למאכל לעות הש
השמים ולבהמת
הארץ וישמתי את
העיר הזאת לש
לשמה ולשרקה
כל עבר עליה יש
וישרק על כל מי
מכתייה והאכלתם
את בשר בניהם
ואת בשר פנתיהם
ואיש בשר רעהו
יאכלו במצור וס
ובמין נוק אשר י
יציקו לחם אביהם
ומבקשי נפשם
ושכרת הבקב
לעיני האנשים
החלכים אות
ואמרת אלהם נ
אמר יהוה צבאות
ככה אשבר את הע
העם הזה ואת העיר

הזאת כאשר ישבו
את כלי הירי אשר
לא יוכל להפאעו
וכתפת יקברו מד
מאיז מקום לקבר
בו אעשה למקום
הזה נאם יהוה ולי
ולישביו ולתת את
העיר הזאת כתפת
והיו כפי ירושלים
וכפי מלך יהודה
כמקום התפתה
הטמאים לכל הה
הנתיים אשר קט
קטרו על גנתיהם
לכל צבא השמים
והסר נשכים לא
לאלהים אחרים
ויבא
ירמיהו מהתפת
אשר שלחו יהוה
שם להפאעו עמד
בדער בית יהוה
ויאמר אל כל העם
מה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
מביא אל העיר
הזאת ועל כל
עריה את כל הה
הרעה אשר רפת

ענין כל אלהים   ענין כל אלהים

הזאת כאשר ישבו
את כלי הירי אשר
לא יוכל להפאעו
וכתפת יקברו מד
מאיז מקום לקבר
בו אעשה למקום
הזה נאם יהוה ולי
ולישביו ולתת את
העיר הזאת כתפת
והיו כפי ירושלים
וכפי מלך יהודה
כמקום התפתה
הטמאים לכל הה
הנתיים אשר קט
קטרו על גנתיהם
לכל צבא השמים
והסר נשכים לא
לאלהים אחרים
ויבא
ירמיהו מהתפת
אשר שלחו יהוה
שם להפאעו עמד
בדער בית יהוה
ויאמר אל כל העם
מה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
מביא אל העיר
הזאת ועל כל
עריה את כל הה
הרעה אשר רפת

Handwritten marginal notes at the top of the page.

עליה כי הקשו את
ערמם לבלתי שמוע
את דברי יושבי מעוז
פשוהור כי אמר
הכחו והוא פקיר
נעיד בבית יהוה את
ידימיהו נבא את
הדברים האלה ו
ויכה פשוהור את
ידימיהו הנבוא והיו
אתו על המהפנת
אשר בשער בני
בנימין העליון את
אשר בבית יהודה
ויהי ממחרת ויהי
ויבא פשוהור את
ידימיהו מן המזה
המהפנת ואמר
אליו ידימיהו לא
פשוהור קרא יהוה
שמד כי אסמנד
מסכני כי כה אמר
יהוה הנני נתנן
למעורר לך וכל א
אזכור ונפלו בחרב
אנביהם ועיניך
ראות ואת כל יהודה
אתו כי מלך נבל
והגלם נבלה וחכם
בחרב ונתת את
כל חסו העיר הזאת

ואת כל יגיעה ואת
כל יקרה ואת כל
אי צרות מלני יהוה
יהודה אהו ביר א
אביהם ובחזם
ולקוחם והביאם
נבלה ואתה פשו
פשוהור וכל ישיבי
ביתך הלנו בשבי
ונבל תבא ושם
תמות ושם תקט
אתה וכל אהכר
אשר נבאת להם
בשקר
פתיתני יהוה ואפנה
חוקתני ותכל יהוה
הייתי לשחוק כל
היום מזה לעג לי
כי כדוי ארבו אעש
חמס ושד אקרא
כי היה דבר יהודה
לי לחרמה ולקלס
כל היום ואמרת
לא אוכרעו דלי
ארפ עור בשמ
ויהו מלני פאש
בערת עיני בעצי
בעיננותי וכל את
מלני ולא אכח על
שמעתי דבת רבים
מעור מסכני הלי

ונגידנו כל אנוש
שלוכי שמרי גנה
ילעי אהו יפתור
ונבלה לו ונקחה
נקמתנו מביעי יהוה
ויהוה אותנו כנבוד
עדין על כו דופי
יכשלו ולא יוכל
כשו מאר כי לא
השגדו כלמת עלי
עלם לא תשכר
ויהוה ינבאות כחו
עדין קראו פליות
ולב איה נקמת
מדם כי אלה גלית
את ריבי
שינו ליהוה
הללו את יהוה כי
הניח את נפשו אה
אניו מיד מרעים
אוי
היום אשר ילדתינו
יום אשר ילדתני
אמי אלהי נרות
איהו האיש אשר
כשר את אני לאמו
ילד לי בזכר שמד
שמח שמחה ויהוה
האיש ההוא בערם
אשר חפר יהוה והוה
ולא נחם ושמוע

Small printed text at the bottom of the page, likely a reference or commentary.

ואשׁיחל מלך יהודה
לא יספרו לו חיי
אחי והיו אחות לא
יספרו לו חיי ארו
והיו חרה קבורת
חמור יקבר סהוב
והשלח מהל אה
לשערי ירושלם
עלי
הלכנו ויצעקו וכו'
וכבשו תני קול
ויצעקו מעברים
כי נטברו כל מי
מאוכזר רברתי
אליך בשלותיך
אמרת לא אשמע
זה רבך מנעורך
כי לא שמעת בקו
בקולי כל רעיד ז
תרעה רוח ומאז
ומאחכך בשבי
ולט כי אז תכשי
ונבלמת מכל רע
רעתך וישכרתי
כלכנו מקנניתי
בארום מה נחנת
נבא לך חכלים
חיל כילדה חו
אני נאם יהוה כי
אם יהיה פניהו בו
יהיוקים מלך יהודה

חותם על יד ימיני
מישם אתקנר ונתנ
ונתתך ביד מבקט
מבקטי נפשו וכו'
וביד אשר אתה ז
יגוד מפניהם וכו'
נמכר ראפר מלך
בבל וכו' הכשרים
והטלת את ואת
אמך אשר ירתך
על הארץ אחרת
אשר לא ולתם
טבוטם המורת
ועל הארץ אשר
הם מנשאים את
נפשים לטוב שם
שמה לא ישוכו
העצב
נבוא נפיו האיש
היה פניהו אם בלי
אז חפיו בו מדוע
הוטלו הוא חרע
והטלנו על הארץ
אשר לא ידעו ז
ארץ ארץ ארץ
שמעי רבו יהוה
מה אמר פתנו את
האיש הזה עירי
גבר לא יצח כמיד
כי לא יצח מזה
מזרעו איש ישב

על כסא רוד ומשל
עוד כהדרו
הוי רעים
מאבדים ומפנים
את יצאו מדעות
נאם יהוה ולכן פה
אמר יהוה אלהי
ישראל על הרעים
הרעים את עמי ז
אתם הפיתתם את
יצאני ותדוים ז
ולא פקדתי אתם
הנני פקד עליכם
את רע מעליכם
נאם יהוה ואני ז
אקבץ את שארית
יצאני מכל הארצות
אשר הדחתי אתם
שם והשכתי את
אתה על גוה ז
ופרו דברי והקמת
עליהם רעים ורע
ורעים ולא ידעו ז
עוד ולא יתנו ולא
יפקדו נאם יהוה
הנה
ימים באים נאם ז
יהוה והקמת לך
לדור צמח עדיק
ומלך מלך והטת
והטביל ועשר

על כסא רוד ומשל... עזר כהדרו... הרעים... מאבדים ומפנים... את יצאו מדעות... נאם יהוה ולכן פה... אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי ז אתם הפיתתם את יצאני ותדוים ז ולא פקדתי אתם הנני פקד עליכם את רע מעליכם נאם יהוה ואני ז אקבץ את שארית יצאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשכתי את אתה על גוה ז ופרו דברי והקמת עליהם רעים ורע ורעים ולא ידעו ז עוד ולא יתנו ולא יפקדו נאם יהוה הנה ימים באים נאם ז יהוה והקמת לך לדור צמח עדיק ומלך מלך והטת והטביל ועשר

מלכים א' פרק כ"ג
על כסא רוד ומשל
עזר כהדרו
הוי רעים
מאבדים ומפנים
את יצאו מדעות
נאם יהוה ולכן פה
אמר יהוה אלהי
ישראל על הרעים
הרעים את עמי ז
אתם הפיתתם את
יצאני ותדוים ז
ולא פקדתי אתם
הנני פקד עליכם
את רע מעליכם
נאם יהוה ואני ז
אקבץ את שארית
יצאני מכל הארצות
אשר הדחתי אתם
שם והשכתי את
אתה על גוה ז
ופרו דברי והקמת
עליהם רעים ורע
ורעים ולא ידעו ז
עוד ולא יתנו ולא
יפקדו נאם יהוה
הנה
ימים באים נאם ז
יהוה והקמת לך
לדור צמח עדיק
ומלך מלך והטת
והטביל ועשר

על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל

מי שפוט ויצרקה ז
בארץ בנימיז תוה
תושע יהודה ויה
וישראל ישבו לז
לכטה ויה שמו ז
אשר יקראו יהוה
יצרקה
לכו הנה ימים באו
באים נאם יהוה ז
ולא יאמר עוד חי
יהוה אשר העלה
את בני ישראל
מארץ מצרים כי
אם די יהוה אשר
העלה ואשר הכא
את זרע בית יש
ישראל מארץ
מצרנה ומיט הא
הארצות אשר
הזרתים שם ויש
וישבו על ארמתם
לנביאים
נשפר לכו בקרובי
רחפו כל עינותי
הייתי פאיש שמו
וסבר עברו יין מז
מפני יהוה ומפני ז
דברי קדשו כי מי
מעמים מלאך
הארץ כי מפני אי
אלה אנלה הארץ

יבשו נאות מדבר
ותהי מרוצתם רד
רעה ויגברתם לא
כו כי גם נביא גם
כהו הנפיו גם כבית
מינאתי רעתם נא
נאם יהוה לכו יהוה
ררפם להם כחלקד
כחלק לקות באפלה
ידחו ונפלו כו
אביא עליהם רעה
שנת פקדתם נאם
יהוה
וכנביאי שמרו חן
ראית תמלה הנז
הנבוא כבעל ויהשו
את עמי את ישראל
וכנבאי
ירושלם ראוי
שערורה נאות וז
וחלד בשקר וחזקו
ידו מדעים לבלתי
שבו איש מרעתו
היו לי כלם בסרם
וישביה בעמרה
לכו ז
כה אמר יהוה נבז
עבאות על הנביאים
הנלו מאכיל אותם
לענה והשקיתים
מידאש כי מאת

נביאי ירושלם יצד
ינאה חנפה לכל
הארץ
כה אמר יהוה יצד
עבאות אל תשמעו
על דברי הנבאים
הנבאים לכם מהו
מהכלים המה אי
אתכם חוזו לכם ז
ידברו לא מפני יהוה
יהוה אמרים אמור
למנאני דבר יהוה
שלוס יהוה לכם
וכל חלד בשרירות
לכו אמרו לא תבוא
עליכם רעה כי מי ז
עמד בסוד יהוה
וידא וישמע את
דברו מי הקשיב
דברו וישמעו
חנה סו
סערת יהוה חמה
ינאה וסער מהז
מתחולל על ראש
רשעים יחול ולא
ישוב את יהוה עד
עשותו ועד הקיפו
מזמות לכו כאחרית
הימים תתבוננו ז
כה בנה לא שלל
שלחתי את הנבאע

על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל
על מדינת ישראל וישראל וישראל וישראל

מספרים קטנים וכו' ...

והם רינו לא רפרת
אלהם והם נבאו ז
ואם עמדה בסוד
ויטמיעו דברי את
עמי ויטמום מד
מדרגם הרע ומרע
מעלליהם
ואלה הן מקור
אני נאם יהוה ולא
אלה מדחוק ואם
יסתר איש במסתו
במסתרים ואני לא
אדאש נאם יהוה ז
ולא אלה מדחוק
אם יסתר איש ז
במסתרים ואני ז
לא אראנו נאם
יהוה הלא את ה
השמים ואת הא
הארץ אני מלא
נאם יהוה שמעתי
את אשר אמר ז
הנבאים הנבאים
בשמי שקר לאמר
הלמתי הלמתי
ער מתי היש בלב
הנבאים נבא בש
שקר ונבא ה
הדמית לכם ה
החשבים להשכח
את עמי שמי ב

בולמיתם אשר י
יספרו איש לדעה
באשר שכחו אז
אבתם את שמי ז
בפעל הנבוא אשר
אתו הלום יספר ז
הלום ואשר דבר
את דבר רברי א
אמת מה להבוא את
הבר נאם יהוה ה
הלא מה דבר נאם
נאם יהוה וכפטיש
יפוצ סלע
לכן רעו על הנבאים
נאם יהוה מגבתי ז
דברי איש מאת
רעהו הנע על הד
הנבאים נאם יהוה
הלקחים לשונם
וינאמו נאם הנע
על נבאי חלמו
שקר נאם יהוה ז
ויספרים ויתעו את
עמי בשקר והם
וכפחוהתם ואנכי
לא שלחתים ולא
צויתים והועיל
לא יועיל לעם ז
היה נאם יהוה
וכי יסאל
העם הוה או הנבא

אמר לאמר מה
מישא יהוה ואמת
אלהם את מחמשא
ונטשתי אתכם
נאם יהוה והנבא
וחסרו והעם אשר
יאמר מישא יהוה
יפקדת על האיש
ההוא ועל ביתו
כדתי
תאמר איש על
רעהו ואיש א
אחיו מה ענה יהוה
ומה דבר יהוה ומה
ומי שא יהוה ז
הוכרו עוד כי הם
המישא יהוה לאש
דבר והפכתם את
דברי אלהים הים
יהוה נבואת את
אלהינו כה ואמר
אל הנבא מה ענ
יהוה ומה דבר יה
יהוה ואם מישא
יהוה תאמר לכו ז
כה אמר יהוה יש
אמר נאם את הדבר
היה מישא יהוה ז
ואשלה אליכם ל
לאמר לא תאמר
מישא יהוה לכו ז

אמר ז ויפסקו ...

מספרים קטנים וכו' ...

על המצות	על הדם	על חרות	על שנה						
----------	--------	---------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

הני ונשיה אתם
 נשוא נטשת
 אהם ואת העיר
 אשר נתת לכם
 לאבותיכם מעל
 פני ונתת עליכם
 חרפת עולם ומלך
 וכלפזות עולם אז
 אשר לא תשכח:
 חרפת
 יהיה והנה שנה יהי
 יודאי תאנעם מלך
 מעליים לפע יהי
 היכל יהיה ארץ
 הגלות נכוך ראה
 ראשי מלך ככל
 את יבניהו בו יהי
 יחזיקם מלך יהיה
 ואת שר יהודה
 ואת החורש ואת
 חמסתר מירושלם
 ינאם בכל חדי
 אהר האנים טבת
 מאי טבאע הנה
 הנפרות יהדות
 אהר האנים רעה
 מאו אשר לא
 האכלנה מדע
 ויאהר יהיה
 אלי מה אתה ראה
 דמיה ואמר הלא

האנים התאנים
 הטבות טבות מד
 מאו והרעות רה
 רעות מאד אשר
 לא האכלנה מדע
 היה
 דם יהיה אלי לאמר
 מה אמר יהיה אלה
 ישראל בתאנים
 הטבות האלה מה
 אפיר את גלות יה
 יהודה אשר שאלת
 מז המקום הזה
 ארץ נשרים לטובה
 ושמתי עיני עליהם
 לטובה והטבתם
 על הארץ הזאת
 ונתינתם ולא אהרם
 ונשעתים ולא אז
 אנטש ונתתם להם
 אב לרעה אותי כ
 אני יהיה והיו לי לפע
 ואנני אהיה להם
 לאלהים כי ישיבו
 אלי בכל לבם
 וכתאנים חרשות
 אשר לא האכלנה
 מדע כי כה אמר
 יהיה כי אבו אר
 יר קיהו מלך יהודה
 ואת שריו ואת ש

שארית ירושלם
 הנשארים בארץ
 הזאת והישרים
 בארץ מצרים וה
 ונתתם לזענה לו
 לרעה לכל ממלכות
 הארץ לחרפה ולם
 דמישל וישניע
 וקלה ככל המקום
 המקמות אשר
 אריות שם ושל
 ושלחתי בם את
 חרוב את הרעב
 ואת חדבר עד הנם
 מעל הארמה אז
 אשר נתתי להם
 ולא נתיחם
 חרוב אשר
 היה עליהם יהיה על
 כל עם יהודה בשנה
 הרבעית ליהויקים
 בויאשיהו מלך יה
 יהודה היא השנה
 הראשנית לנפול
 רעה מלך ככל אז
 אשר רבר דימיהו
 הנביא על כל עם
 יהודה ואל כל ישיב
 ירושלם לאמר כוז
 שלט עשרה שנה
 לויאשיהו כוזאמון

והי

א

ב

ג

ד

כל ספרות על של וכלה בחוקי דמכה אללים ישרכו חומש יו צומה אברה יו את חוקי ותמם לזה את אהר יבמה ביה יוספו בבי ירושל וימאר לפיושלה
 ואמר ותמם חנה אהר לא סוב חצר חנה וימאר שוקל על וימאר וקנה בה אהר ורעה מבנים את המפת ויהוה ויפדיר את ירושלם וישתחם על פני ת המד
 בדי ידבר אשר היה על דמיהו על כל עם יהודה גבה לבר כפיר לא על אלא יואמר בעלך האהרונש לאסתר הסלכס ולגורדי חוקיהו

מפני כי יצא ישראל ממצרים ויהיה יום יצואם ממצרים יום יצואם ממצרים יום יצואם ממצרים

בגים נשפט הויה
 לכל בשר הרשעים
 נתנם לחרב נאם
 יהוה
 כה אמר יהוה צבאות
 הנה רעה יצאת מז
 מצרי אל בני וסער
 גדול יעור מירבתי
 ארץ ויהי חללי יהוה
 ביום ההוא מקצה
 הארץ ועד קצה
 הארץ לא יספרו
 ולא יאספולא יה
 יקברו לרמו על פני
 הארצה יהוה חללי
 הרעים ויעקב ויהי
 והתפלשו ארירי
 היצאו כי מלאו יפז
 ימיכם לטבח ותז
 ותפי צתיכם ונפלתם
 ככלי חמדה ואתם
 מעס מו הרעים
 ופליטה מארירי
 הצאו קול צעקת
 הרעים ויללת איה
 ארירי הצאו כי טז
 טוד יהוה איה
 מדעותם וערמו ז
 נאות השלום מפני
 חרז את יהוה עוב
 כבביר סבו כי חתה

אחריהם ואמרת
 אליהם כה אמר ז
 יהוה צבאות אלהי
 ישראל שתי ושבו
 וקוד ועפלו ולא תקד
 תקומי מפני החרב
 אשר אנכי שלח
 בינכם והיה כי יבאו
 לקחת הפס מיד
 לשתות ואמרת י
 אלהים כה אמר יה
 יהוה צבאות שתי
 תשתי כי הנה בעיר
 אשר נקרא שמי ז
 עליה אנו מחר
 לחדע ואתם הנקה
 הנקד לא תקומי חרב
 אני קרא אלי שבו
 הארץ נאם יהוה
 צבאות ואתה הנד
 הנבא אלהים את כל
 החרים האלה י
 ואמרת אלהים יהוה
 מפדום ישאג ונז
 ומפעוז קדשוי
 קולו שאגישאג
 על צהוי היד מרז
 כדרכים יענה אלמ
 שבי הארץ כה טז
 שאול ער קנה ה
 הארץ כי ריב ליהוה

את פרעה מלך מצ
 מיצרים ואת עבדו
 ואת שריו ואת כל
 עבדו ואת כל הערב
 ואת כל מלכי ארץ
 הערץ ואת כל מלכי
 ארץ פלשתים ואת
 אשקלוז ואת עור
 ואת עקרון ואת
 שארית אשדוד
 את ארזים ואת מיה
 מואב ואת בני עמ
 עמון ואת כל מלכי
 ער ואת כל מלכי ז
 יצודו ואת כל מלכי
 האר אשר בעבר
 הים ואת דרו ואת
 תימא ואת בני ואת
 כל קצוץ פאר
 ואת כל מלכי ערב
 ואת כל מלכי הערב
 השכנים במדבר
 ואת כל מלכי ומדי
 ואת כל מלכי עלם
 ואת כל מלכי מדי
 ואת כל מלכי הנפוז
 הקרובים והרחקים
 איש אל אחיו ואת
 כל הממלכות הארץ
 אשר על פני הארצה
 ומלך ששור ישתה

הי יום צב יצא ישראל ממצרים ויהיה יום יצואם ממצרים יום יצואם ממצרים יום יצואם ממצרים

יפד
דיה

מלך מצ
 מיצרים
 ואת שריו
 ואת כל
 עבדו
 ואת כל
 הערב
 ואת כל
 מלכי ארץ
 הערץ
 ואת כל
 מלכי ארץ
 פלשתים
 ואת עור
 ואת עקרון
 ואת שארית
 אשדוד
 את ארזים
 ואת מיה
 מואב
 ואת בני עמ
 עמון
 ואת כל
 מלכי ער
 ואת כל
 מלכי יצודו
 ואת כל
 מלכי האר
 אשר בעבר
 הים
 ואת דרו
 ואת תימא
 ואת בני
 ואת כל
 קצוץ פאר
 ואת כל
 מלכי ערב
 ואת כל
 מלכי הערב
 השכנים
 במדבר
 ואת כל
 מלכי ומדי
 ואת כל
 מלכי עלם
 ואת כל
 מלכי מדי
 ואת כל
 מלכי הנפוז
 הקרובים
 והרחקים
 איש אל
 אחיו
 ואת כל
 הממלכות
 הארץ
 אשר על
 פני הארצה
 ומלך ששור
 ישתה

אֲרָצְכֶם לְשִׁמְחָה מִפְּנֵי
חַרוֹז הַיְהוּדָה וּמִפְּנֵי ז'
חַרוֹז אֶפְרַיִם
בְּרֵאשִׁית מַעַד
מִמְלַכְתּוֹ יְהוֹיָקִים בֶּן
יָאֲשִׁיחֻז מֶלֶךְ יְהוּדָה
הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה מִן
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר
מָה אָמַר יְהוָה עַמּוֹ
כַּחֲעַר בֵּית יְהוָה וְז'
וּדְבָרָתָהּ עַל כָּל עַרְוֵי
יְהוּדָה הַבָּאִים לָהּ
לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית
יְהוָה אֶת כָּל הַדְּבָר
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לְדָבָר אֱלֹהִים
אֶל תִּגְרַע דְּבַר וְאֵה
אֹלֵי יִשְׁמַעְי וְיִשְׁעֵי
אִישׁ מִדְּרַכֵי הַרְעָה
וְנַחֲמֵתִי אֶל הַרְעָה
אֲשֶׁר אַנְכֶם הַשְׁבַּ
לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי
רַע מַעַלְלֵיהֶם וְיִי
וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים מָה
אָמַר יְהוָה אִם לֹא
תִשְׁמַעְי אֹלֵי לִלְמַת
בְּתוֹרֹתֵי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֶיכֶם לֵאמֹר
לִשְׁמַעַע עַל דְּבָרֵי
עַבְדֵי הַנְּבִיאִים אֲז'
אֲשֶׁר אַנְכֶם שִׁלַּח

אֵלֵיכֶם וְהַשְׁבַּם ז'
וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמְיָה
שָׁמַעְתֶּם וּנְתַתִּי
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה ז'
כְּשִׁלַּח וְאֶת הָעִיר
הַזֹּאת אֲנִי לְקַלֵּלָהּ
לְכָל גֵּי הָאָרֶץ וְיִשְׁמַעְי
הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאִים
וְכָל הָעָם אֶת יְרֵמְיָהוּ
מִדְּבַר אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּבַיִת יְהוָה
וַיְהִי כְּכָלוֹת יְרֵמְיָהוּ
לְדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָנָה יְהוָה לְדָבָר עַל
כָּל הָעָם וַיִּתְפַּשְׁטוּ ז'
אֲתוֹ הַכְּהֻנִּים וְהַנְּבִיאִים
וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם
לֵאמֹר מוֹת תָּמוּת
מִדְּוַע נְבִיַת כְּשֶׁם
יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלּוֹ
יְהִי הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר
מֵאִזְ יִשְׁבֹּ וַיִּקְהַל
כָּל הָעָם אֶל יְרֵמְיָהוּ
בְּבַיִת יְהוָה וַיִּשְׁמַעְי
שְׂרֵי יְהוּדָה אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם
וַיַּעֲלוּ כְּבַיִת הַמֶּלֶךְ
בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ ז'
בְּפֶתַח שַׁעַר יְהוָה

הַחֲדָשִׁי
וְאָמַרְתָּ הַכְּהֻנִּים ז'
וְהַנְּבִיאִים אֶל הָעָם
הַשְּׂרִירִים וְאֶל כָּל
הָעָם לֵאמֹר מִשֵּׁנִי
מִשְׁפַּט מוֹת לִי
לֹא יִשׁ הַזֶּה כִּי נָפַץ
אֶל הָעִיר הַזֹּאת
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
כַּאֲנַחְכֶם וַיִּאמְרוּ ז'
יְרֵמְיָהוּ אֶל כָּל הָעָם
הַשְּׂרִירִים וְאֶל כָּל
הָעָם לֵאמֹר יְהוָה
שִׁלַּחְנִי לְהַנְּבִיאִים
הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל הָעִיר
הַזֹּאת אֶת כָּל הַדְּבָר
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר מִן
שָׁמַעְתֶּם וְעַתָּה
הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
וּמַעַלְלֵיכֶם וּשְׁמַעְי
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וַיִּבְרַח יְהוָה אֶת
הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
עֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר הַנְּבִיאִים
בִּדְרָכָם עָשׂוּ לִי טוֹב
כְּטוֹב וְכִישׁוֹר כְּעֵשׂוּ
בְּעֵינֵיכֶם אֲדִירַע
תִּרְעוּ כִּי אִם מַנְּבִיאִים
מִמֵּתִים אַתֶּם אֲנִי
כִּי רַם נָקִי אַתֶּם ט'
נְתַנִּים עֲלֵיכֶם וְאֶל

וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ

וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ וְהָיָה אִתְּךָ כְּאִתְּךָ

וְהָיָה כִּי יִשְׁעַתְּ אֶת־יְהוָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵיךָ וְיָשָׁב עָלֶיךָ וְיָמְנוּ לְפָנֶיךָ וְיָדְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְיָמְנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְיָדְעוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיָמְנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ

העיר הואת ואר
 ישיבה כי באמת ט
 של חני יהוה עלי
 אליכם לדבר כאונ
 באונכם את כ
 הדברים האלה
 ויאמר
 השרים וכל העם
 אל הפהנים וא
 הנביאים אין לאיש
 היה משפט מות
 כי נשם יהוה אלה
 אלהינו דבר אלני
 ויקמי אנשים מי
 מדינת הארץ ויא
 ויאמר אל כל קה
 העם לאמר מיכח
 המורשה היה נא
 מימי חזקיהו מלך
 יהודה ויאמר אל
 כל עם יהודה לאנ
 כי אמר יהוה עת
 עבארת יחו שיה
 תחרש וירושלים
 ע"ז תהיה ויהר הבת
 לכבוד יער יהוה
 ההמת חמת
 חזקיהו מלך יהודה
 וכל יהודה הל
 ידא את יהוה ויא
 את פני יהוה ויתרם

יהוה אל הדעה אד
 אשר דבר עליהם
 ואנחנו עשים רעו
 גדולה על נפשותינו
 גם איש היה מי
 מתנבא בשם יהוה
 אך יהוה שומעהו
 מקרית הישרים
 ויעבא עליהעיר
 הזאת ועל הארץ
 הזאת ככל דבר
 ידמיהו וישמע
 המלך יהויקים ות
 גבוריו וכל השרים
 את דברי ויבקש
 המלך המיהו ויה
 וישמע אנרידה
 ויודא ויכרה ויבא
 מיניו וישאלו
 המלך יהויקים י
 אנשים מצרים
 את אלניהו כי ענד
 עבדו ואנשים
 אנו אל מצרים
 ויזעא את אנרידה
 מצרים ויבא אתו
 אל המלך יהויקים
 ויסח כחרב וישל
 את נבלתו אל קבר
 בני העם אר י
 אחיקם כי שמו הי

היתה את דמיהו
 לבלתי תת אתו
 ביד העם להמיתו
 בראשית ממלכת
 יהויקים כי יאשיהו
 מלך יהודה היה
 חזק היה אל יר
 ידמיהו מאת יהוה
 לאמר כי אמר
 יהוה אלי עשה
 מסרות ומטות
 ונתתם על צארכ
 ושלחתם אל מלך
 ארם ואל מלך
 מואב ואל מלך ע
 עמון ואל מלך ע
 ואל מלך צידונו
 מלאכים וכלי
 יד ושום אל צדקה
 מלך יהודה ויעית
 אתם אל ארצם
 לאמר כי אמר
 יהוה עבארת אל
 ישראל כי תאמרו
 אל ארצם אנו
 עשית את הארץ
 את הארם ואר
 הפחמה אשר על
 פני הארץ כניו
 הגדול וסרועי

ע"ז

א

ויבנהו ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה
 ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה
 ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה ויהי שם החדש הזה

הַמְטוּיָה וְעַתָּה לֹא
לְאִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל כְּעֵינֵי
וְעַתָּה אֲנִי עֹתֵר
אֶת כָּל הָאָרֶץ עֹתֵר
הָאֱלֹהִים בְּרַחֲמֵי
רַחֲמֵי מֶלֶךְ כְּכֹל
עֲשֵׂי וְגַם אֶת חַיֵּי
הַשָּׂדֶה עֹתֵר לֹא
לְעַבְדֵי וְעַבְדֵי אֱלֹהִים
כָּל הַגּוֹיִם וְאֵת כָּל
וְאֵת כָּל כֹּהֵן עַל פְּנֵי
עַת אֲרִיעַ גַּם הַיּוֹם
וְעַבְדֵי טוֹבִים וְרַעֲוִים
וּמְלָכִים גְּדֹלִים וְהָיָה
וְהָיָה הַיּוֹם וְהַמְּמַלְכָה
אֲשֶׁר לֹא יִעַבְדֵי
אֵתוֹ אֶת נְבוּכַדְנֶצַּר
מֶלֶךְ כַּכֵּל וְאֵת אֱשֵׁר
אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן אֶת
עֲבָדָיו כְּעַל מֶלֶךְ
כַּכֵּל כְּדוֹר וְכָרַעַב
וּכְדוֹר אֶמְקֹד עַל
הַיּוֹם הַזֶּה וְגַם
יְהוָה עַל תְּמִי אֲנִי
כִּי יִתֵּן וְאֲנִי אֶל הַיּוֹם
הַשְּׁמַעֲנִי אֵל נְבוֹאִים
וְאֵל קַסְמִינִים וְאֵל
חֲלֻמֵיכֶם וְאֵל עֵז
עֲוֹנֵיכֶם וְאֵל כֶּסֶד
כְּשִׁמְיֹכֶם אֲשֶׁר הֵם
אֲמִרִים אֲלֵיכֶם לֹא

לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹד
אֶת מֶלֶךְ כְּכֹל כִּי
שָׂקַד הֵם נְבוֹאִים
לָכֵן לְמַעַן הַדְּחִק
אֶתְכֶם מֵעַל אֲרֶם
אֲדַמְתֶּם וְהַדְּחִק
אֶתְכֶם וְאֶתְכֶם
וְהָיָה אֲשֶׁר יִבְרַח
אֶת עֲבָדָיו כְּעַל
מֶלֶךְ כְּכֹל וְעַבְדֵי
וְהַעֲבָדִי עַל אֲרֶם
אֲדַמְתוּ נָא יְהוָה
וְעַבְדָּה וְיִשָּׁב מִיָּד
וְאֵל עֲבָדָיו מֶלֶךְ
יְהוָה רַחֲמֵי כְּכֹל
הַדְּחִיק אֶתְכֶם
לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת
עֲבָדֵיכֶם כְּעַל
מֶלֶךְ כְּכֹל וְעַבְדֵי
אֵתוֹ וְעַמּוֹ וְחַיֵּי לְפָנָי
תְּמוֹתֵי אֶתְכֶם וְעַמְּךָ
כָּרַעַב כְּרַעַב וְכָרַעַב
כְּאֲשֶׁר רַבֵּי יְהוָה
אֵל הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא
יִעַבְדֵי אֶת מֶלֶךְ כִּי
כָּל יְהוָה וְאֵל הַשְּׁמַעֲנִי
אֵל דְּבַר הַנְּבוֹאִים
הַאֲמִרִים אֲלֵיכֶם
לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹד
אֶת מֶלֶךְ כְּכֹל כִּי
שָׂקַד הֵם נְבוֹאִים

לָכֵן כִּי לֹא שָׁלַחְתֶּם
נָא יְהוָה וְהֵם נְבוֹאִים
נְבוֹאִים כְּשִׁמְיֹכֶם לְשָׁקַד
לְמַעַן הַדְּחִיק אֶתְכֶם
וְאֶתְכֶם אֲנִי הוֹי
וְהַעֲבָדִים הַנְּבוֹאִים
לָכֵן וְאֵל הַשְּׁמַעֲנִי
וְאֵל הַשְּׁמַעֲנִי הוֹי
רַחֲמֵי לֵאמֹר כִּי
אֲמַד יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשְּׁמַעֲנִי אֵל הוֹי
נְבוֹאִים הַנְּבוֹאִים
לָכֵן לֵאמֹר הוֹי
כִּי בֵּית יְהוָה מוֹשֵׁב
מִיֹּשְׁבֵי כְּכֹל
עֹתֵר מַחֲרָה כִּי עַתָּה
שָׂקַד הֵם נְבוֹאִים
לָכֵן אֵל הַשְּׁמַעֲנִי
אֵל הֵם עַבְדֵי אֱלֹהִים
מֶלֶךְ כְּכֹל וְיִחַד לְפָנָי
תְּמוֹתֵי הַעֵיר הַזֹּאת
חֲרַפְתָּ וְנָא יְהוָה
הֵם וְנָא יְהוָה
יְהוָה אֲנִי יִשְׁמַעֲנִי
נָא כִּי הוֹי עֲבָדֵי
לְבַדְתִּי כִּי הוֹי הַנְּבוֹאִים
הַשְּׁמַעֲנִי כְּכֹל
יְהוָה וְכִי מֶלֶךְ
יְהוָה וְכִי יִשְׁמַעֲנִי
כְּכֹל כִּי כִּי אֲמַד
יְהוָה עֲבָדֵי אֱלֹהִים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים הַקּוֹל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים הַקּוֹל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לַיהוָה אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויאמר							
ויאמר							

העמידים ועל הים
ועל המבנית ועל
יתר הכלים העתידים
בעיר הזאת אשר
לא לקחם נביא
נאמר מלך ככל
כבודו את יבנה
ויהיו קים מלך יהודה
מירושלם ככלה
ואת כל הרי יהודה
וירושלם כי כה
אמר יהוה יבואו
אלהי ישראל על
הכלים העתידים
בית יהודה ובית מלך
יהודה וירושלם
ככלה יבואו ושמה
יהיו עד יום פקדו
אתם נאם יהוה ויה
והעליהם והשיבם
והשיבתים אל המד
המקום הזה
ויהי בשעה
ההיא בראשית
ממלכת ירמיהו
מלך יהודה בשנת
הרבעית בחדש
החמשי אמר אלי
הנני כן עומד הזה
הנביא אשר מבטן
בבית יהודה לעיני

הכרנים וכל העם
לאמר ובה אמר
יהוה יבואו אל
ישראל לאמר טה
שפרתי את על
מלך ככל כבודו
שנתים ימים אני
משיב אל המקום
הזה את כל כלי
בית יהודה אשר לקח
נביא נאמר מלך
ככל מן המקום הזה
ויבואו אל יבנה
יבנה כי יהיו קים
מלך יהודה ואת כל
גלות יהודה הנאם
ככלה אני משיב
אל המקום הזה נא
נאם יהוה כי אשבו
את על מלך ככל
ויאמר ירמיהו הנביא
הנביא אל הנעדר
הנביא לעיני הנד
הכרנים ולעיני כל
העם העמידים בבית
יהודה ויאמר ירמיהו
הנביא אמן כן יש
יעשה יהוה יקם
יהוה את דבריו
אשר נבאת להשיב
כלי בית יהודה וכל

הגולה מבבל אל
המקום הזה את
שמע נא הדבר
הזה אשר אנכי די
דבר נאמר וכאנני
כל העם הנבאים
אשר היו לפני ולה
ולפני מן העולם
ויבואו אל ארצות
רבות ועל ממלכות
גדולות למלחמה
ולדעה ולדבר יהוה
הנביא אשר נבא
לשלוש נבא דבר
הנביא וירע הנביא
אשר שלחו יהוה
נאמת ויקח הנביא
הנביא את המוטה
מעל עזר ירמיהו
הנביא וישברוהו
ויאמר הנביא לעיני
כל העם לאמר כה
אמר יהוה ככר
אשפר את עליני
נביא נאמר מלך
ככל כבודו שנתים
ימים מעל עזר
כל הצנים וילך יהוה
ירמיהו הנביא לה
לדברו
ויהי דבר יהוה

ויאמר ויהוה יבואו אל ישראל לאמר טה שפרתי את על מלך ככל כבודו שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהודה אשר לקח נביא נאמר מלך ככל מן המקום הזה ויבואו אל יבנה יבנה כי יהיו קים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הנאם ככלה אני משיב אל המקום הזה נא נאם יהוה כי אשבו את על מלך ככל ויאמר ירמיהו הנביא הנביא אל הנעדר הנביא לעיני הנד הכרנים ולעיני כל העם העמידים בבית יהודה ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן יש יעשה יהוה יקם יהוה את דבריו אשר נבאת להשיב כלי בית יהודה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה את שמע נא הדבר הזה אשר אנכי די דבר נאמר וכאנני כל העם הנבאים אשר היו לפני ולה ולפני מן העולם ויבואו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולדעה ולדבר יהוה הנביא אשר נבא לשלוש נבא דבר הנביא וירע הנביא אשר שלחו יהוה נאמת ויקח הנביא הנביא את המוטה מעל עזר ירמיהו הנביא וישברוהו ויאמר הנביא לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככר אשפר את עליני נביא נאמר מלך ככל כבודו שנתים ימים מעל עזר כל הצנים וילך יהוה ירמיהו הנביא לה לדברו ויהי דבר יהוה

אלה העברים . . . ואלה העברים . . . ואלה העברים . . .

את דברי הטוב לה
להשיב אתכם אל
המקום הזה כי אי
אנכי ידעתי את
המחשבות אשר
אנכי הטב עליכם
נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה
לתת לכם אחרית
ותקוה וקראתם י
אתי והלכתם והתה
והתפללתם אלי וה
ושמיעתי אליכם
ובקשתם אתי ומי
ומי צאתם כי תרשעו
ככל לבבכם ונמיצת
לכם נאם יהוה ועד
ושכחתי את שביטת
וקבעתי אתכם מ
מיפל הגוים ומכל
המקומות אשר י
הרחתי אתכם שם
נאם יהוה והשמתי
אתכם אל המקום
אשר הגליתי את
אתכם משם כי י
אמרתם הקים לנו
יהוה נביאים כנליה
מיטה
אמר יהוה אל הנבי
הישיב אל כסא י

רוח ואל כל העם
הישיב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא
ינאו אתכם כנליה
כה אמר יהוה
יבאות הנני משלח
בם את החרב את
הרעב ואת הדבר
ועתה אתם פתאנע
השערים אשר לא
תאכלנה מדע ויהי
ורדתי אחריהם
מחרב פרעב ופרע
ועתתים לזרעה למ
ממלכות הארץ י
לאלה ולשמה ולע
ולשרקה ולחרפה
ככל הגוים אשר י
הרחתי שם קחת
אשר לא שמעו י
אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי את
אלהם את עברי
הנביאים השכם
ושלח ולא שמעת
נאם יהוה ואתם י
שמעו דבר יהוה
כל הגולה אשר
שלחתי מירושלם
כנליה
כה אמר יהוה יעד

יבאות אלהי יעד
ישראל אל אהאנ
בו קדליה ואל יעד
יערקהו בו מעשיה
הנבאים לכם כשי
כשמי שוקר הנני
נתו אתם כיר נפוס
ראצו מלך בכל
וחכם לעיניכם ולי
ולקח מהם קללה
לכל גלות יהודה י
אשר כנכל לאמר
ישמר יהוה כעז
כיער קיהויכאחב
אשר קלם מלך י
ככל באש יעד
אשר עשו כנליה
בישראל וינאפו י
את נשי רעיהם
וידברו דבר כשמי
שוקר אשר לא יעד
יעייתם ואנכי יהי
היודע ועד נאם יעד
יהוה
ואל שמעוהו הנני
הנחלמי האמר
לאמר כה אמר יעד
יהוה יבאות אלהי
ישראל לאמר יעד
אשר אתה שלחת
כשמה ספרים יעד

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

והנביאים . . . ואלה העברים . . . ואלה העברים . . .

אלה העברים . . . ואלה העברים . . . ואלה העברים . . .

אֵל כָּל הָעַם אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם וְאֵל יֵצֵד
זַמְנִיָּה בְּמַעֲשֵׂיהָ
הַכֹּהֵן וְאֵל כָּל הַמָּדָה
הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
יְהוָה גַּתְנַר כֹּהֵן הַדָּת
יְהוֹדִיעַ הַכֹּהֵן לְהֵטֵ
לְהִיטֵת מִקְדָּשִׁים בֵּית
יְהוָה לְכָל אִישׁ ז
מִשָּׁגַע וּמִתְנַבֵּא
וּנְתַתָּה אֹתָהּ אֵל
הַמִּיחַפֶּסֶת וְאֵל הַיָּד
הַיִּצְנֵק וְעַתָּה לִפְנֵי
לֹא גַעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ
הַעֲנֵתָנִי הַמִּתְנַבֵּא
לְכֶם כִּי עָלְפוּ שָׁלוֹ
אֲלֵיכֶם כָּבֵד לְאֹמְדֵי
אֲרָכָה הִיא בְּטֵן כִּי
כַתִּים וְשָׂכָר וְנִטְשָׁה
גַּעַת וְאֶבְרֵי אֶרֶץ
פְּרִיָּה וְיִקְרָא יֵצֵד
זַמְנִיָּה הַכֹּהֵן אֶרֶץ
הַסֶּפֶר הוּא בְּאֲזֵנֵי
יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
וְיִהְיֶה

נָבֵא לְכֶם שְׁמִיעִיה
וְאֲנִי לֹא שְׁלֹחֲתִי
וְיִכְטֹחַ אֶתְכֶם עַל
שִׁקְדֵי לִפְנֵי אֹמְדֵי
יְהוָה הַנֶּגֶז פֶּקֶד עַל
שְׁמִיעִיה הַנְּחַלְמִי ז
וְעַל זִרְעוֹ לֹא יִהְיֶה
לֹא אִישׁ יֹשֵׁב בְּתוֹךְ
הָעַם הַזֶּה וְלֹא יִרְאֶה
כְּטוֹב אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עִשָּׂה לְעַמִּי נָא ז
יְהוָה כִּי סָרַח דָּבָר עַל
יְהוָה
חֲדָשׁ אֲשֶׁר הָיָה אֵל
יְרֵמְיָהוּ כִּי אֵת יְהוָה
לֵאמֹר וְכֵן אֹמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כֹּתֵב לֵךְ אֶת כָּל הַדָּת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֵלֶיךָ אֵל כִּסְפֵי זָהָב
הַזֶּה יִמִּים כִּי אֵים נָא ז
יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶרֶץ
שְׁבִית עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְיִהְיֶה אֹמְדֵי יְהוָה
וְהַשְׁבִּתִּים אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם
וְיִדְשָׁוּהָ
וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבַּר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל
וְאֵל יְהוּדָה כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה קוֹל תְּרַחֵם

שְׁמִיעֵנוּ פֶּקֶד וְאֵל ז
שָׁלוֹם שְׁאֵלֵנוּ ז
וְדָאֵן אִם יִלְדֵנוּ ז
מִדִּיעַ רֵאִיתִי כָל
זָכָר יִדְוֵי עַל חֵלְצֵנוּ
כִּי לֹדָה וְנִרְמַכְנוּ כָל
פְּנֵים לִירְקוֹן הַיָּם ז
גִּדְוֵל הַיָּם הוּא ז
כִּי אִין כְּמִהָה וְעַתָּה
עֲרָה הִיא לִיעֲקֹב ז
וּמִכְפָּה יִשְׁעֵי וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא נָא ז
יְהוָה עֲבָאֹת אֲשֶׁם
עַל מַעַל נִינְאֵד
וּמִסְרֹתֶיךָ אֲנִיכָה
וְלֹא יַעֲמִדֵם עַד
זָרִים וְעַבְדֵי אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת רֹדְדֵי
מַלְכֵם אֲשֶׁר אָקִים
לָהֶם
וְאֵלֶּה אֵל תִּירָא
עַבְדֵי יַעֲקֹב נָא ז
יְהוָה וְאֵל תִּתֵּן ז
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנֵּנִי ז
מִיִּשְׁעֶךָ מִדְּחֹק
אֵת זִרְעֵךָ מֵאֶרֶץ
שָׁבִים וְשָׁבִי עֲקֹב
וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאֵין
כִּי תִרְדֵי כִי אֲתָה ז
נָא ז יְהוָה לְהוֹשִׁיעַ
כִּי אַעֲשֶׂה כָלֵה כָּלֵה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל בְּתוּלַת הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל בְּתוּלַת הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם וְיִשְׁמַע אֶת קוֹל הַיָּם

וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו

יָשׁוּב חֲרוֹן אַרְף־
יְהוָה עַד עֲשֵׂתוֹ
וְעַד חֲקִימוֹ מִזְמוֹת
לִפְנֵי כְּאֲחֵרֵית הַיָּד
הַיָּמִים תִּתְכַּוְּנֵנִי
בְּעֵת הַהִיא נֹאמַר
יְהוָה אֱהִי לֵאלֹהֵי
לְבַל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל וְהִפְחָה יְהוָה
לִי לְעַם
כִּי אָמַר יְהוָה מִלִּי
מִיָּצָא חוֹ בַּמִּדְבָּר
עִם שְׂרִידֵי חֲרוֹן
הַדָּר לְהַרְצִיעַ יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל מִדְּחֹוֹר
יְהוָה נִרְאָה לִי וַיֹּאמֶר
וְאֶהְיֶה עִלְמָם אֱהִי
אֶהְיֶה עִלְמָם מִשְׁכַּנְתוֹ חֲסוֹר
עוֹד אֲכַנֵּר וְנִנְתַּת
בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל
עוֹד תַּעֲרִי תַפְיִר
וַיִּצְאָת בַּמִּדְבָּר
מִשְׁחָקִים עוֹד זֶה
תִּטְעֵי כְרֵמִים בָּזֶה
בְּחֲדֵי שְׂמֵרוֹ נִטְעוּ
נִטְעוּ נִטְעִים וְחָלוּ
וְחָלְלוּ כִּי יִשְׂרָאֵל
קִרְאוּ עֵי-גֵרִים כִּי
אֲמַרִים קוֹמִי וְנַעֲלֵה
צִיּוֹן אֵל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

קִרְאוּ לֵךְ צִיּוֹן הִיא
דִּרְשׁ אִיז לְהַ
כִּי אָמַר
יְהוָה הֲנֵנִי שׁוֹבֵעַ
שָׁבוֹת אֲחֵלֵי יַעֲקֹב
וּמִשְׁכַּנְתוֹ אֲרֻחֵם
וְנִבְנְתָה עוֹד עַל-
תֵּלַח וְאֲרַמְיוֹ עַל-
מִשְׁפָּטוֹ יִשְׂכַּח וְיִדַּע
וַיִּצְאָ מִהֶם תּוֹדָה
וְקוֹל מִשְׁחָקִים
וְהִרְבִּיתִים וְלֹא-
יִמְעָטוּ וְהִכְבַּתִּים
וְלֹא יִנְעָרוּ וְהִי
נָעוּ כְּקֹדֶם וְעֵדֵהוּ
לִפְנֵי תַכְוֵן וּפְקֻדָתִי
עַל-כָּל לֹחֲצֵי הַיָּד
אֲרִידוֹ מִמֶּנּוּ וּמִה
וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ זֶה
יִצְאָ וְהִקְרַבְתִּי וְנִזְעַר
וְנִגַּשׁ אֵלַי כִּי מִי זֶה
הִיא זֶה עוֹבֵת אֶת-
לִפְנֵי לְגִשְׁתִּי אֶל-
נַאֲם יְהוָה וְהִיִּיתֶם
לִי לְעַם וְאֶנְכֵּי אֵל
אֱהִיָּה לְכֶם לֵאלֹהֵי
הַגֵּר
סַעֲרַת יְהוָה חֲמַל
יִצְאָה וְסַעַר מִתָּה
מִתְגַּדֵּד עַל-רֹאשׁ
רָשָׁעִים יִחַל לֹא

חַגִּים אֲשֶׁר הִפִּיד
חֲמִינֹתֶיךָ שֵׁם אֶת-
אֶתְךָ לֹא אֲעִשֶׂה
כִּלְהַ וְיִסְרְתִיךָ לִבִּי
לִפְנֵי שֹׁפֵט וְנִקְהָ לֹא
אֲנַקְרֶה
כִּי אָמַר יְהוָה אֱהִי
אֲנִישׁ לְשֹׁבֵר נֶזֶק
נִחַלָה מִכְּתוֹר אִיז
זוֹ דִּינְךָ לְמִזְוֹר רֵז
וּמִאֹת תַעֲלֶה אִיז
לְרֵכַל מֵאֲחֵכֶם שֶׁ
שִׁכְחוּךָ אֹתְךָ לֹא
יִדְרֹשׁוּ כִּי מִיִּתִי יִ
אֹיִב הִכִּיתִיךָ מוֹד
מִדָּסוֹ אֲכֹרֵי עַל-
רַב עוֹנֵר עֲנִימוֹ הוֹ
חֲטֵאתֶיךָ מִה תִּזְעַק
עַל שֹׁבֵר אֲנִישׁ
מִכְּאוֹנֶךָ עַל-רַב זֶה
עוֹנֵר עֲנִימוֹ חֲטֵ
חֲטֵאתֶיךָ עֲשִׂיתִי
אֵלֶּה לְדוֹלְכֵי כֶּל
אֲכִלֶיךָ יִאֲכְלוּ וְכֹל
צֵרִיךָ כֹּלֶם בְּשֹׁבֵי
יִלְכוּ וְהִי שֵׁאֲמַר
לִמִּשְׁסָה וְכֹל כּוֹזֵ
כּוֹזֵיךָ אֲהִי לְכֹזֵי כִי
אֲעִלָּה אֹרְכָה לְךָ
וּמִמִּכְתוֹר אֲרַמְאָה
נַאֲם יְהוָה כִּי נִדְחָה

וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו וְיָשָׁב אֶל-יְהוָה בְּיָמָיו

בניה
אמר יהוה רבו לי
ליעקב שמחה ויהוה
רעה לי כראש הד
הגדים השביעים
הללו ואמריו הוסי
הושיע יהוה את
עמך את שארית
ישראל העל מיני
אזתם מארץ צר
צפון וקבעתים
מירדתי ארץ עם
עור ופסח הרון
הלדת יהוה קהל
גדול ישובי העה
בבני יכא ונתחזק
וכתחזקנים אכילת
אוליכם אל נחלי
מים ברחק ישר
לא יפסלו פה כן
הייתי לישראל
לאב ואפרים כבוד
הוא

ממעני ובא ורצני
כמרומ ציון ונחזין
אל טוב יהוה על
הגו ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן
ובקר והיתה נפשם
בגו רוח ולא יוסיפו
לראת עור או תע
תשמח בתל
במחול וכחמים
וזקנים יהיו והמד
וחפכתיו אבלם לט
לשטח ונחמתיים
ושמחתיים מיוצמי
ורחמי נפש הפתחם
רשו ועמי את טו
טובי ישבעו נאם
יהוה
פה אמר יהוה קול
ברמיה נשמע נה
בני תמרוזים רחל
מבפח על בעור
מאנה להנחם על
בניה כי אינו
פה אמר
יהוה מנעי קולך
מבכי ועיניך מרד
מירמעה כי יש
שכו למעלתך נז
נאם יהוה ושכני
מארץ אויב ויש

הקנה לאריות
נאם יהוה ושכני
בנים לגבולם שמו
שמיע שמעתי
אפרים מתנודד
יסותני ואוסר מע
כעגל לא למר
השכני ואשית
כי אתה יהוה אלהי
כי אתה טוב נח
נחמתי ואחרי הה
הודעי ספקת על
ידך נשתי ונחמתי
נחמתי כי נשאת
חרפת נעודי הכו
יקר לי אפרים אם
יד שושועים כי
מדי הפרינו וכר
אוכרתי עוד עלנו
המיו מעי לודום
ארחמנו נאם יהוה
הנבי
לך צינים שמילת
תמרורים שתי
לפני למסלה דוד
הלכתי שב כחול
ישראל שוב אל
עדיד אלה עד
מה תתחפיקי
חבת השוכנתי
כרא יהוה הרשה

יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד

ויאמר יהוה אלהינו יהוה אחד ויהוה אחד

ואת יחזקאל ואת חזקיהו ואת חנניה ואת שרי צבא ואת כל אנשי המלכה ואת כל אנשי המלכה ואת כל אנשי המלכה

בארץ נקבה תשוב
גברו יחזקאל
כה אמר יהוה צד
עבדות אלהי ישראל
את הדבר הזה בני
בארץ יהודה ובעני
ובעריו בשוכי את
שבותם ירכו יהוה
גיה צדק הר הקדוש
וישבו כה יהודה וכל
ערי יהודה אכלים
ונסעו בערר כי הר
הריתי נפש עיפה
וכל נפש דאבד
מלאתי על זאת
הקיינת ואראו
ושגתי ערבה לי
הנה לי
ימים כאים נאם יהוה
וזרעתי את כור
ישראל ואת בית
יהודה ורע אדם
זרע פומה והיה
כאשר שקדתי על
עליהם לנתש ולגז
ולנתוז ולהרוס ולר
ולחאבד ולהרעם
אשקד עליהם לפי
לכנית ולגטע נאם
יהוה כימים חדם

לא יאמרו עוד אמת
אכלו בסר ושני כנז
בנים תקהינה כי אם
איש בעווע ימות
פל הארם האכל
הבסר תקהינה עז
שניו יחיה הפה
ימים כאים נאם
יהוה וכרתי את בית
ישראל ואת כור
יהודה ברית חרטה
לא כבית אשר
כרתי את אבותם
ביום החוקי ביום
לחייצאם מארץ
מצרים אשר הפה
הפרו את ברית יי
ואנכי בעלת בס
נאם יהוה כי זאת
הכלית אשר אנה
אכרתי את בית יי
ישראל אחי היה
הימים חדם נאם
יהוה ונתתי את תי
תורת בקרבם ועל
לכם אכתבנה והיה
ותיית להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם
ולא ילמדו עוד איש
את רעהו ואיש את
אחיו לאמר רע את

יהוה כי כולם ידעו
אותי למקטנם ועד
גדולם נאם יהוה
כי אסלח לעתם כי
ולחטאתם לא אפני
עוד
כה אמר יהוה נרזו
שמישראל אור ימים
חקות ירחוסוכבים
לאור לילה רגע הם
ויחמו גליו יהוה צד
עבדות שמו אם י
ימשי חקים האלה
מלפני נאם יהוה גם
זרע ישראל ישבה
מהיות צי לפני פל
הימים
אמר יהוה אם יפדו
שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ
למיטה גם אני אמאס
בכל זרע ישראל
על כל אשר עשו
נאם יהוה
הנה ימים נאם
יהוה ונכנתה העיר
ליהוה מפגזר חננז
חננאל שער הפנה
וינא עוד קוח הפו
הפדה נגדו על גה
גבעת גרב ונסב גע

וישקד עליהם לפי לכנית ולגטע נאם יהוה כימים חדם ונתתי את תי תורת בקרבם ועל לכם אכתבנה והיה ותיית להם לאלהים והמה יהיו לי לעם ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר רע את

40
געתה וכל העמק הז
הפגרים והאשן וכל
השרמות עד נחל
קרחו עד פנת שו
שער הסוסים מז
מזרח קרש ליהוה
לא יתש ולא יחדס
עוד לעולם
32
דבר אשר
היה אל ידמיהו מז
מאת יהוה בשער
העשירית ליעקב
מלך יהודה היא הז
השנה שמינה עשרה
שנה לנבוכד נאצר
ואז חיל מלך בבל
צרים על ירושלים
ודמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהו
יהודה אשר כלאו
יעקב יהו מלך יהודה
לאמר מדוע אלה
נבא לאמר כה אמר
יהוה הנע נלכו ארץ
הערב האת מז מז
מלך בבל ולכדוה
ועקרהו מלך יהודה
לא יפלט מיד היה
הכשדים כי הנרבו
יעתו ביד מלך בבל

ודבר פיו עם פיו הז
ועינו את עינו תה
תראנה וכל ילד
את צדקיהו ושם
יהוה עד פקדי אלה
נאם יהוה כי הלחמו
את הכשדים לא
תגלוהו
ואמר ידמיהו היה
דבר יהוה אלי לאמר
הנה הנמאל כו שלט
דוד כה אלי לאמר
קנה לך את שדי אל
אשר בענתות כי
לך משפט הגאלה
לקנות ויבא אלי הנז
הנמאל פודדי בדבר
יהוה אל דובר המטרה
ויאמר אלי קנה נא
את שדי אשר בעז
בענתות אשר בארץ
בעמון כול משפט
היד שיה ודך הגאלה
קנה לך ואלע כיה
דבר יהוה הזאוי
ואקנה את השדה
מאת הנמאל כו
דודי אשר בענתות
ואשקלה לו ארץ
הכסה שבעה שקד
שקלים ועשרה

10
הכסה ואכתב בשם
ואחתום ואער עדו
ואשקל הכסה נמ
במאונס ואקח את
ספר המקנה את
החתום המיעוד
והחקים ואת הגלו
ואתו את הספר הז
המקנה אל ברוך
נדיה כו מחסיה לעני
הנמאל דודי העני
הערים הכתבים
בספר המקנה לעני
לעני כל היהודים
הישיבים בחצר הז
המטרה ואצדאן
ברוך לעניהם ל
לאמר כה אמר יהוה
יהוה נבאות אלהי
ישראל לקוח את
הספרים האלה את
ספר המקנה הזה
ואת החתום ואת
ספר הגלו הזה ונה
ועתהם פכלי חרש
למען יעמדו ימים
רבים
כי כה אמר יהוה
נבאות אלהי ישע
ישראל עוד יקנו
בתים ושדות וסד

ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד ויהי ערב ויהי בקרם יום אחד

מלך יהודה היא הז
השנה שמינה עשרה
שנה לנבוכד נאצר
ואז חיל מלך בבל
צרים על ירושלים
ודמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהו
יהודה אשר כלאו
יעקב יהו מלך יהודה
לאמר מדוע אלה
נבא לאמר כה אמר
יהוה הנע נלכו ארץ
הערב האת מז מז
מלך בבל ולכדוה
ועקרהו מלך יהודה
לא יפלט מיד היה
הכשדים כי הנרבו
יעתו ביד מלך בבל

ויבטיח את פניו ויאמר וישיב וילבש ... וישמעאל ויבטיח את פניו ויאמר וישיב וילבש ... וישמעאל ויבטיח את פניו ויאמר וישיב וילבש ...

וכרמים בארץ הזאת
ואתפלל אל יהוה
אחרי תתי את ספר
המקנה אל ברוך
בו נרדה לאמרו
אהה ארצי יהוה העני
אתה עשית ארתי
השמים ואת הירדן
הארץ בבתך הגדי
הגדול וסורעד הדי
הגטויה לאיפלא
ממך כל דבר ועל
עשה חסד לאבותם
וימשלם עז אבות
אל חיק בניהם אך
אחריהם האר
הגדול הגבור יהוה
צבאות שמו וגדל
העצה ודב העלילה
אשר עינך פקודות
על כל דרכי בני אדם
אדם לתת לאיש
כדרכו וכפרי מיני
מעליו ואשר טעם
שמנת אתות ומנוה
ומזמנתים בארץ
מיצלים ועד היום
הזה ובישראל
ובכאדם ותעשר
לך שם ביום הזה
ותיצא את עמך את

ישראל מארץ מצו
מצרים באהות
וכמופתים וברך
חזקה וכאורוע
נטויה וכמופת
גדול ודתו להם את
הארץ הזאת אשר
נשבעת לאבותם
לתת להם ארץ זבת
חלב ודבשוה
ויבאו וירשו אתה
ולא שמעו בקולך
ובתרותך לא הלכו
את כל אשר עני
צויתו להם לעט
לעשות לא עשו
ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת
הנה הסוללות כד
פאנו העיר ללכה
והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים
עליה מיפני החרב
והדעב והדבר וי
ואשר ופדת היה
והנר ראה ואתה
אמרת אלי ארצי
יהוה קנה לך העד
השרה בפסת והז
והער עדים והעיר
נתנה ביד הכשדים

דבר יהוה אל דמו
דמיהו לאמרו
הנה אני יהוה אלהי
כל בשר המבצע
יפלא כל דבר
למך זה אמר
יהוה העני נתן את
העיר הזאת ביד
הכשדים וברך נכד
נביכד נאמר מלך
בבל ולטר חובב
הכשדים הנלחמים
על העיר הזאת
והציתו את העיר
הזאת באש ושו
ושרפה ואת הנד
הבתים אשר קטו
על גבותיהם לבעו
ודסיבו נסכים לה
לאהלים אחרים
למען הכעיסני
כי היו בני ישראל
וכני יהודה אך ע
עשים הרע בעני
מנערתיהם כי בני
ישראל אך מנש
מכעסים אותי
במעשה ידיהם
נאם יהוה וכ על
אפיו ועל חמתו הז

אז השמים ואת הארץ ... וישמעאל ויבטיח את פניו ויאמר וישיב וילבש ... וישמעאל ויבטיח את פניו ויאמר וישיב וילבש ...

היה יחידה וישיבה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה

היתה לי העיר הזאת
לכזו היום אשר בני
אותה וער היום ז
חזה להסירה מז
מעל פני יעל כל
רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר
עשו להכעיסני ז
המה מלכיהם שז
שריהם כהניהם
ותביאיהם ואיש ז
יהודה וישבי יהוד
ירושלם ויפני אז
אלי עות ולא פני
ולמד אתם השכם
ולמד ואינם שני
שמעים לקחרת
מידור וישימו שז
שקויניהם בבית
אשר נקרא שמי
עליו לטמא הוא
ויבני את כמות ז
הפעל אשר נבניא
כו הנס להעביר
את בנייהם ואר
בנותיהם למלך
אשר לא יביתים
לא עלתה על
לבי לעשות התז
התועבה הזאת
לפי שהחטי את

ב
ב

כ

יהודה ועתה לכו ז
נה אמני יהודה אז
אלהי ישראל אל
העיר הזאת אשר
אתם אמרים נתנו
בזו מלך בכל בני
בחר ובירע ובז
ונדבר הנני מקה
מקצצם מפל הז
ואני צית אשר
הזרחים שם מא
ובחמתי ובקצרו
גדול והשכנתים
אל המקום הזה ז
והושפתים לנטה
יהוה לי לעם ואני ז
אתיה להם לא להי
ועתה להם לב אחד
ודרך אחד ליראה
אותי כל הימים לה
לטוב להם ולבניהם
אחריהם וכוונתי לו
להם ברית שלום
אשר לא אשוב ז
מאחריהם להטו
לחיטיני אותם ואת
ידאתי אתו מלבנם
לבלתי סור מעלי
וששתי עליהם
לחיטיב אותם והי
ונטעתיים נארי

הזאת נאמת בכל
לבי ובכל נפשי
כי
אמני יהודה כאשר
הנאתי אל העמ
את כל הרעה הז
הגרולה הזאת ז
אמני מבני עליה
את כל הטובה אז
אשר אמני דבר ע
עליהם ונקה הט
הטובה נארץ הז
הזאת אשר אתם
אמרים שמעתי
היא מאז אדם וי
ובהנחה נתנה כו
הנטורים שאר
בכסתי קני ומנוב
בכסר וחתיים הז
והער ערים נארץ
בנימי ובסניי ז
ירושלם ובער
יהודה ובכרי החו
ובכרי השפלה הז
ובכרי הנגב כי אי
אשיב את שכמת
נאמי יהוה
וידי דברי יהוה
אלידמיהו שנית
והיא עודני ענו
פוזר המטורה הז

מכאן תראה כי זהו שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה

היה יחידה וישיבה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה ויהיה שם יחידה

הסר ד' בטש' ויסמיתו' שילה אלו חילקו' ונבחר בארץ' אחר בית' סג' יתקיים' ויבא כל בית' ס' ויסמיתו' ויבא יוסף את' ויסל' יוסף את' יוסף
אנטי' מאס' כדף' ויבא חסד' לחר' ויסד' את' בית' ויסדו' ויסדו' עליהם' כי בארץ' יבא חסד' ויבא את' יוסף' כי

ובד' חיל' מלך' ככל
העלים' מעליכם'
הנני' מיני' נאם'
יהוה' והשבתים' אל'
העיר' הזאת' ונלחמו'
עליה' ולכדה' ושרפו'
כאש' ואת' ערי' יהוה'
יהודה' אתו' שממיה'
מאי' ישוב'
דבר' אשר'
היה' אל' ירמיהו' בן'
מאת' יהוה' כמי' יד'
יהויקים' בן' יאשיהו'
מלך' יהודה' לאמר'
הלוי' אל' בית' חרה'
הרכבים' ודרכי'
אתם' והכיאתם'
בית' יהוה' אל' אחת'
הלשכות' והשקות'
אתם' יין' וחק' את'
יאניה' בן' ירמיהו'
בן' חנניה' ואת'
אחיו' ואת' כל' בניו'
ואת' כל' בית' חנניה'
ואמ' אתם' ביר'
יהוה' אל' לשבת'
בני' חנו' בן' יגד' יהוה'
איש' האלהים' אל'
אשר' אינו' לשפת'
השדים' אשר' מפי'
מפי'על' לשפת'

מעשיהו' בו' שלם'
שמר' הסת' ואתו'
לפני' בני' בית' הרט'
הרכבים' גביעים' של'
מלאים' יין' וכסות'
ואמר' אליהם' שתי'
יין' ויאמרו' לא' נשד'
נשתהיין' כי' יזנבנו'
רכב' אבינו' ציה' עז'
עלינו' לאמר' ליה'
תשתו' יין' אתם' ונז'
ונכנסו' ער' עולם'
וכי' לא' תכעו' וזרע'
לא' תורשו' וכרם' ליה'
תטעו' ולא' יהיה'
לכם' בן' באהלים'
תשבו' כל' ימיכם'
למען' תחיו' ימים'
רבים' על' פני' הארצה'
אשר' אתם' גרים'
שם' ונשמע' בקול'
יהוה' בן' רכב' את'
אבינו' לכל' אשר'
יענו' לבלתי' שבת'
יין' כל' ימינו' אנחנו'
נשינו' בנינו' ובעתנו'
ולבלתי' בעות' פתים'
לשבתנו' וכרם'
ושרה' וזרע' לא' יהוה'
יהיה' לנו' ונשב' כד'
באהלים' ונשמע'
ז

ונעש' ככל' אשר'
יצונו' יזנב' אבינו'
וידי' בעלות' נכנסו'
ראשו' מלך' ככל' א'
הארץ' ונאמר' לו'
ונבוא' ירושלם' מש'
מפני' חיל' הכשדים'
ומפני' חיל' ארם' וע'
ונשב' בירושלם'
דבר' יהוה' אל' ירמיהו'
לאמר' נבואת'
יהוה' נבואת' אלה'
ישראל' חר' ואמות'
לאיש' יהודה' וליש'
דלישב' ירושלם'
הלוי' תקחו' מוסר'
לשמע' אל' רבי'
נאם' יהוה' הולס' את'
רבי' יהוה' בן' זנב'
אשר' ינה' את' בניו'
לבלתי' שבת' יין'
ולא' שתי' ער' חום'
הזה' כי' שמעו' את'
מצות' אביהם' ואנו'
דברתי' אליכם' ושמעו'
וזר' ולא' שמעתם'
אלי' ואתלח' אליכם'
את' כל' עמדי' הנבואת'
השפם' ושלח' לאנשי'
שוכרי' איש' מדה'

הסר ד' בטש' ויסמיתו' שילה אלו חילקו' ונבחר בארץ' אחר בית' סג' יתקיים' ויבא כל בית' ס' ויסמיתו' ויבא יוסף את' ויסל' יוסף את' יוסף
אנטי' מאס' כדף' ויבא חסד' לחר' ויסד' את' בית' ויסדו' ויסדו' עליהם' כי בארץ' יבא חסד' ויבא את' יוסף' כי

הסר ד' בטש' ויסמיתו' שילה אלו חילקו' ונבחר בארץ' אחר בית' סג' יתקיים' ויבא כל בית' ס' ויסמיתו' ויבא יוסף את' ויסל' יוסף את' יוסף
אנטי' מאס' כדף' ויבא חסד' לחר' ויסד' את' בית' ויסדו' ויסדו' עליהם' כי בארץ' יבא חסד' ויבא את' יוסף' כי

הסר ד' בטש' ויסמיתו' שילה אלו חילקו' ונבחר בארץ' אחר בית' סג' יתקיים' ויבא כל בית' ס' ויסמיתו' ויבא יוסף את' ויסל' יוסף את' יוסף
אנטי' מאס' כדף' ויבא חסד' לחר' ויסד' את' בית' ויסדו' ויסדו' עליהם' כי בארץ' יבא חסד' ויבא את' יוסף' כי

אמר ל' ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים... ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים... ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים...

מדרבו הרעה הימז
והיטיבו מעליכם
ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לה
לעבדם ושכו אל
הארמה אשר נתת
לכם ולא אבותיכם
לא הטייתם את
אזניכם ולא שמעתם
אלי כי הקימו פני
יהונתן כו רכב את
מצות אבותם אשר
צוה והעם הזה לא
שמעו אלי

מינותיו ותעשיו
ככל אשר צוה אתכם
לכו מה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לא יבדת איש לזנות
כו רכב עמך לפני כל
הימים
ויהי בשנה הרביעית
ליחזקיאם כו יאשיהו
מלך יהודה הזה היה
הדבר הזה אל ירמי
ירמיהו מאת יהוה
לאמר קח לך מגילת
ספר וכתבת אליה
את כל הדברים אשר
דברתי אליך על ישראל
ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי
יאשיהו ועד היום
הזה אדלו ישמעו
בית יהודה את כל
הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם
למען ישכו איש
מדרבו הרעה וסד
וסלחתי לעונם וה
הלחט אתם
ויקרא ירמיהו
אל ברור כו נריה וי
יכתב סדוה מפני יה

ירמיהו את כל דבר
יהוה אשר דבר אל
אליו על מגילת ספר
וירמיהו ירמיהו את
ברור לאמר אנני עו
עשיר לא אבא לפני
בית יהודה וכתבת את
אלה וקראת במגילת
אשר כתבת מפני
את דברי יהוה כו
מאנני העם בית יה
יהוה כו כו כו כו כו
מאנני כל יהודה זה
הנאם מעריהם
תקראם אלי תפול
תזננת לפני יהוה
וישכו איש מדרבו
הרעה כו גדול האת
והחמיה אשר דבר
יהוה אל העם הזה
ויעש ברור כו נה
נריה ככל אשר
צוהו ירמיהו הנבא
לקרא בספר דבר
יהוה בית יהוה
ויהי כו
בשנה החמישית
ליחזקיאם כו יאשיהו
מלך יהודה פחדט
התשע קראו צום
לפני יהוה כל העם

המנהגים... ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים... ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים... ויסעקו... ויהיה יום המטה... למשך ימים...

וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל

וַיֵּצֵא דְמוֹתָיו מִיֶּדֶי
מִיְהוָה אֵל דְמוֹתָיו
הַנְּבִיא לְאֻמֵּי כְּהֵן
אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תֵאמְרוּ אֵל מִלֹּךְ יְהוּדָה הַזֶּה
הַשְׁלַח אֲתֶכֶם אֱלֹהֵי
לְדָרְשָׁנֵי הַנְּהַחֵל
כִּרְעָה הַיֵּצֵא לָעַם
לְעוֹדָה שָׁב לְאַרְצֵי
מִצְרַיִם וְיִשְׁבּוּ הַכֶּסֶד
הַכַּשְׂדִּים וְעַל חֳמָדָם
עַל הַעִיר הַזֹּאת הִלְכוּ
וּלְכֵן וְשׁוּבָה בְּאֶשׁ
כִּי אֲמַר
יְהוָה אֵל הַשָּׁמַיִם
נָמַשְׁתִּיכֶם לְאֻמֵּי
הָאָרֶץ יִלְכּוּ מַעֲלֵינֵי
הַכַּשְׂדִּים כִּי לֹא
יִלְכוּ כִּי אִם הַבָּיְתָה
כֹּל חֵיל כַּשְׂדִּים ז
הַנְּחָמִים אֲתֶכֶם
וְנִשְׁאַרְוּ בָּם אֲנָשִׁים
מִדָּקְרוֹם אִישׁ כִּי
בִּתְהַלּוּ יִקְוִמוּ וְשָׂא
וְשִׁרְפוּ אֶת הָעִיר
הַזֹּאת בְּאֶשׁ וְהָיָה
כִּי הַעֲלֹת חֵיל הַכַּעֲז
הַכַּשְׂדִּים מִעַד
יִדְּשִׁלוּ מִפְּנֵי חֵיל
כִּרְעָה

וַיֵּצֵא דְמוֹתָיו מִיֶּדֶי
מִיְהוָה אֵל דְמוֹתָיו
אַרְצָא כְּנַצְּרוּ לְחַלֵּק
כִּשְׁמֵם בַּחוּר הַעַמִּי
וְיָחִי חָיָא כְּשָׂעֵר ז
כְּנַצְּרוּ וְשָׂם פַּעַל פֶּה
פַּקֻדוֹת וְשָׂמוּ יְדֵי
יְדָאִיהֵם כִּי שִׁלְמִיהֵם
כִּי חֲנֻנְיָהּ וְהַתְּפִלָּה
יְדָמִיהֵם הַנְּבִיא לְאֻמֵּי
אֵל הַכַּשְׂדִּים אַתָּה
נְפִל וְיִאמְרוּ דְמוֹתָיו
שִׂקֵר אִינְנֵי נְפִל עַל
הַכַּשְׂדִּים הֲלֹא טַמָּא
שָׂמַע אֱלֹהֵי וְהַתְּפִלָּה
יְדָאִיהֵם כְּדָמִיהֵם
וְיִבְאֵרוּ אֵל הַשָּׁמַיִם
וְיִקְצַעְוּ הַשָּׂדִים ז
עַל יְדָמִיהֵם וְהֵסֵר ז
אֲתוּ וַתֵּתֵנוּ אֲתוּ בֵּית
הָאֲסוּר בֵּית יְהוֹנָתָן
הַסֹּמֵר כִּי אֲתוּ עַד
עֶשְׂרֵה לַבַּיִת הַזֶּה ז
כִּי נֹא יְדָמִיהֵם אֵל
בֵּית הַכּוֹר וְאֵל הַתּוּ
הַחֲנִיפוֹת וְיִשְׁבּוּ שָׂם
יְדָמִיהֵם יַמִּים רַבִּים ז
וְיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדָה
צְרֻקָה וְיִקְחֵהּ וְתִ
וְיִשְׁאַלְהֶיּהוּ הַמֶּלֶךְ
כְּבִיתוֹ בְּסַתֵּר וְיִאמְרוּ

הִישׁ רָבֵד מֵאֵת יְהוָה
וְיִאמְרוּ דְמוֹתָיו
וְיִאמְרוּ כִּי מֶלֶךְ ט
כְּנֹא תֵתֵנוּ וְיִאמְרוּ
יְדָמִיהֵם אֵל הַמֶּלֶךְ
צְרֻקָה כִּי הַטַּב
חֲטֵאֵת לֹד וְלַעֲדָה
וְלַעֲבָדֵי הָעַם הַזֶּה
כִּי נִתַּתָּם אֵתֵי אֵל
בֵּית הַכּוֹר אֲיוֹאֵל ט
נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר נְפִלוּ
לָעַם לְאֻמֵּי לֹא יֵאָמְרוּ
מֶלֶךְ כְּנֹא עֲלֵינָם
וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְעַתָּה שָׂמַעְנוּ
אֲנֵי הַמֶּלֶךְ הַזֶּה ז
נֹא תֵתֵנוּ לְפָנֶיךָ ז
וְאֵל תִּשְׁבַּע כִּי
יְהוֹנָתָן הַסֹּמֵר וְאֵל
אֲבוֹתָם שָׂם וְיִשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צְרֻקָה וְתִ
וְיִקְרְאוּ אֶת יְדָמִיהֵם
כְּחַצְרֵי הַמִּטְרָה ז
וַתֵּן לֹד כְּכֹר לָחֵם
לְיָדֵם מִחֻדֵי הָאֶפֶס
עַד תֵּם כֹּל הָחֵם מִן
הָעִיר וְיִשְׁבּוּ דְמוֹתָיו
בְּחַצְרֵי הַמִּטְרָה ז
וְיִשְׁמַע שְׂפִטָה
כִּי מִיָּהוּ וְגַדְלִיהֶם כֹּן
כְּשִׂיחֹר וְיִכְבֹּל כִּי ז

וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל

שִׁלְמִיהֵם

וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל וְעָלְמָא דְהַמָּלְאָה דְאַמְרַת דְּיִשְׂרָאֵל

ל' זקן עבד בכבודו וישיבון ויהי ביום קצו יבטלו כל חוקיהם כי אבד לך הלא אמתו הנן וכו' ל' סכה זקן סנהי כמלך יבן סנהי ל' זקן עבד בכבודו וישיבון ויהי ביום קצו יבטלו כל חוקיהם כי אבד לך הלא אמתו הנן וכו' ל' סכה זקן סנהי כמלך יבן סנהי ל' זקן עבד בכבודו וישיבון ויהי ביום קצו יבטלו כל חוקיהם כי אבד לך הלא אמתו הנן וכו' ל' סכה זקן סנהי כמלך יבן סנהי

ירמיהו אל ערקהו
כי אבד לך הלא
חמת המיתנו וכו'
איעזר לא תשמע
אלו יושבע המלך
ערקהו אל ירמיהו
בסתר לאמר ה'
יהה את אשר עש'
עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך
ואם אתנו כיר הז'
האנשים האלו
אשר מבקשים את
נפשתי ויאמר ויה'
ירמיהו אל ערקהו
מה אמר יהוה עז'
אלהי עבארת אל
ישראל אם יעל'
תנא אל שרי מלך
בבלי ויהיה נפשו
והער הזאת לא ה'
תשרת מאש ויהיה
אתה וביתך ואם
לא תנא אל שר'
מלך בבלי ותנע'
העיר הזאת כיר ה'
הכשרים וישועה
מאש ואתה ל'
תמלט מידם ויא'
ויאמר המלך ענה
ערקהו אל ירמיהו

אני דאג את היהודים
אשר נמלו אל הנל
הכשרים פו יתנו
אני כדום והתעללו
ביו ויאמר וירמיהו
לא יתנו שמע נא
בקול יהוה לאשר
אני נביא אידי ויטב
לך ותלוי נפשו ואם
מאו אנה לעאר'
זה דבר אשר היה
הדאני יהוה והנה ה'
כל הנשים אשר
נשארו בבתי מלך
יהודה מי צאות א'
אל שרי מלך בבלי
והנה אמרות הסיה
הסיתור ויכלו ל'
אנשי שלמד הטו
הטבעי כבדו דגלו
נפטו אחור ואת כל
נשיד ואת בניד מה
מדינאים אל הנל
הכשרים ואתה לא
תמלט מידם כיר ה'
כיר מלך בבלי תת'
תקמש ואת העיר
הזאת תשרת מאש
ויאמר
ערקהו אל ירמיהו
איש אל דע בידים

האלה ולא תמותם
כי ישיבון השמים
כי דברת איד וכו'
אלי ואמרו אלי
הגידה נא לנו מה
דברת אל המלך א'
תבחר ממנו וכו'
נמיתו ומה דבר א'
המלך ואמרת אל
מטל אני תתני ה'
לפני המלך ללוח'
הטבעי בית יהוה
למית שמו וכו'
השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויג'
להם ככל הדברים
האלה אשר ענה
המלך ויחושו כ'
מבינו כי לא נשמע
הדבר וישוב ורמיהו
כחצר המטוה ער
יום אשר נלפח ה'
ירושלם ויהיה מאש
כלכה ירושלם
בשעה ה'
התשעית לערקהו
מלך יהודה פורט
העשירי מא נפט'
ראש מלך בבלי
וכל חילו אל ידוע'
ירושלם ויכרו עוליו

אשר עשה שנה
ירמיהו נחיש'
הבעי בתערה
חדש הבקעה הע'
ועד יבאו כל שר'
מלך בבלי וישובו
לשע חסד נפול
לראש כמלך נ'
סוכתם כסרים
ועד שראית ה'
הנני כל שארית
ירמיהו בבלי ויה'
ועד ראם ערקו
היה מלך יהודה
האנשי המלך חמה
היה וישל ליה
היה וידו בו ה'
היה כשער כיו
היה ויניח
ההערה וידי
היה חל בשמים
היה וישנה ה'
היה ויהו ויה'
היה אתו ויעלה
היה נמס דאע'
היה ככל דמתח'
היה חמת וידע'
היה משפטים
היה מלך בבלי
היה ערקהו

אשר עשה שנה ירמיהו נחיש' הבעי בתערה חדש הבקעה הע' ועד יבאו כל שר' מלך בבלי וישובו לשע חסד נפול לראש כמלך נ' סוכתם כסרים ועד שראית ה' הנני כל שארית ירמיהו בבלי ויה' ועד ראם ערקו היה מלך יהודה האנשי המלך חמה היה וישל ליה היה וידו בו ה' היה כשער כיו היה ויניח ההערה וידי היה חל בשמים היה וישנה ה' היה ויהו ויה' היה אתו ויעלה היה נמס דאע' היה ככל דמתח' היה חמת וידע' היה משפטים היה מלך בבלי היה ערקהו

מלא כל יום יום... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן...

האנשים אשר ז
אתה יצור מפני הם
כי מלט אמלט
וכבר לא תמל זה
ודיתה לה נמשך
לשול כי בטחתי
נאם יהוה
הדבר אשר
היה אל דמיהם
מאת היה אחר טז
שלח אתו נסו
אין רב טפחים מין
הרמה בקחתי אתו
והוא אסור באוקים
פתח כל גלות יהוד
ירושלם ויהוד
המגלים בכל הוזה
ויקח רב טפחים ז
לידמיהו ויאמר
אליו יהוה אלהיך
דבר את הרעה הז
הזאת אל המקום
הזה ויבא ויעש ז
יהוה כאשר דבר ז
כי חטאתם ליהוה
ולא שמיעתם בקד
בקולו והיה לכם ז
דבר הזה ועתה ז
הנה פתחתי היום
מן האוקים אשר
על ידך אם טוב ז

בעיניך לנבא אתי
בכל נא ואשים את
עיני עליך ואם רע
בעיניך לנבא אתי
בכל הרל ראח כל
הארץ לפני אל נד
טוב ואל הישר נה
בעיניך ללכת שמה
לך ועודני לא ישוב
ושבה אל גדלה בו
אחיקם בו שמו אז
אשר המקור מלך
בכל בערי יהוד
ושב אתו בתוך הז
העם אז אל הישר
בעיניך ללכת לך וז
ויהו לו רב טפחים
ארוחה ונשא את
וישלחה ונבא יהוה
ידמיהו אל גדליו
בו אחיקם המינפתה
וישב אתו בתוך הז
העם הנשארם בו
בארץ ודי שמעו כל
שאי החולים אשר
בשרה המיה ואנשו
ואנשיהם כי המקור
מלך בכל את גדליו
בו אחיקם בארץ ז
וכי המקור אר
אנשים ונשים וטה

ומדלת הארץ מי
ביאשר לא הגל
בבלה ויבא אל ג
גדליה המינפתה
וישמעאל בונת
נתניהו ויורנו ויה
וינתו בו קרח וט
ושריה בו תנחמת
וכני עופי הנטופת
ויזניהו בו הפעכה
המיה ואנשיהם ז
וישבוע לחם גדליה
בו אחיקם בו שמו
ולאנשיהם לאמר
אל תיראו מעמד
הפטרים שמי נבי
בארץ ועבדו את
מלך פל ויטב לכם
ואני הנני ישוב ז
במינפתה לעמד לך
לפני הכשרים אשר
יבאו אלינו ואתם
אספו יז וקייז וטי
ושמו ושמו נפח
בכליכם ושמו בע
בעיניכם אשר הז
תמשתם והם כל
היהודים אשר נה
במואב ובבני עמ
עמיו ובארזים ויה
ואשר בכל הארצות

והאנשים אשר ז... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן...

מלא כל יום יום... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן...

והאנשים אשר ז... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן... ואלה שמות המדינות אשר יושבו בהן...

עם ב' ויסתקו יושב סוכת ששון וישב וישקל... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב וישקל... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב וישקל...

ולא חמיתם בתוך
אחיהם והפך אשר
השליך שם ישמע
ישמעאל את כל
בגדי הנשים אשר
הם ביד גרליהו
היא אשר עשה
הפלו אתם מפני
בעשא מלך ישראל
אתו מלא ישמעאל
בו נתנה חלום
וישב ישמעאל את
כל שארית העם
אשר במצפה ואת
בנות הפלו ואת כל
העם הנשארים נד
במצפה אשר המקור
נפיו ארז רב טובה
טבחים את גרליהו
בו אחיקם וישבם
ישמעאל בו נתנה
ילד לעבר אל בני
עמון
וישמע יוחנו בו קח
קרח וכל שרי החלים
אשר אתו את כל
הדעה אשר עשה
ישמעאל בו נתנה
ויקחו את כל האנשים
וילכו להחם עם
ישמעאל בו נתנה

ויבנינו אתו אל
מים רבים אשר
בגבעות ויהי כד אית
כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנו
בו קרח ואת כל שרי
חילים אשר אתו
וישמעאל ויטמנו כל
העם אשר שבה
ישמעאל מן המיד
המצפה וישבו וילט
אליהונו בו קרח ויד
וישמעאל בו נתנה
נבילט בשמנה אנד
אנשים מפני יוחנו
וילך אל בני עמון
ויקח
יוחנו בו קרח וכל שרי
שרי החילים אשר
אתו את כל שארית
העם אשר השיב
מאת ישמעאל בו
נתנה מן המצפה
אחר הפה את גרליהו
בו אחיקם גבחים
אנשי המלחמה
ונשים וטת וסרסים
אשר השיב מצה
בגבעות וילכו ויש
וישבו בגרות כמד
במדהם אשר אצ

בית לחם ללכת
לכוא מצרים מפני
הכשרים כי יראו
מפניהם כי הנה
ישמעאל בו נתנה
את גרליהו בו אה
אחיקם אשר הפך
מלך בכל בארצו
ויגשו כל שרי החו
חילים ויוחנו בו
קרח ויונה בו הוט
הושעיה וכל העם
מקטן ועד גדול
ויאמרו אל יוניהו
הנביא הפלנא תהו
תחננו לפני ויהו
והתפלל בעדנו א
יהוה אלהיך בעדנו
השארית הזאת
כי נשאתו מעט
מחרבה כאשר ש
עניד ואת אתו
ויגר לנו יהוה אלהיך
את הורד אשר נד
בה ואת הדבר אשר
אשר נעשה ויהו
ויאמר אלהם ירמו
ירמיהו הנביא שד
שמעת הנני מזה
מתפלל אל יהוה
אלהיכם פרנתיכם

ויגלו ל' קה"ק ונתה הסמים ויגלו ויגלו... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב וישקל... ויסתקו יושב סוכת ששון וישב וישקל...

היום הדם אשר
על היה אתכם
אשר לכם לא אפני
בם דבר ויהי
אשר אל יוניהו
היה בני דע
אשר נאבזו אמלא
בבית אשר
על היה אלהיך
אשר נעשה
בטוב ואם דע
אשר יהוה אלהי
אשר שלחם
אשר נשמע
אשר ייטב
אשר נשמע בקו
אשר אלהי
יהוה
אשר עשרת ימים
אשר יהוה א
אשר ויקרא אל
אשר קח ואל
אשר החלים
אשר אתו וכל
העם למקטן ועד
גדול ויאמר אלהם
מה אבד יהוה אלהי
ישראל אשר ש
שדחתם אתי אליו
דחפתי תנעתכם
לפני ואם שוב

ועל ג' וסיפוקו : ואתן אתם תהיה : ואתן לך אתן תהיה : ואתן לכם דמיון : ואתן ג' וסיפוקו : שום תשים עלך סוף : אם אתם שום אתם
השימון פניכם למוז סיפוקים : וסיפוקו : ואתן אתם תהיה : ואתן לך אתן תהיה : ואתן לכם דמיון : ואתן ג' וסיפוקו : שום תשים עלך סוף : אם אתם שום אתם

והיה כל הדבר אשר
יענה יהיה אתכם
אניד לכם לא אמצע
מכם דבר ויהיה
אמריו אליכם יהו
יהי יהוה בעל לער
אמת ונאמן אמלא
בכל הדבר אשר
ישלח יהוה אליה
אלינו כן נעשה
אם טוב ואם רע :
נקול יהוה אליה
אשר את שלחים
את אלי נשמע
למען אשר ייטב
לע כי נשמע נקול
נקול יהוה אליה
יהי
מקץ עשרת ימים
יהי דבר יהוה אל
ידע יהוה ויקרא אל
יוחנן בן קרח ואל
כל שרי החילים
אשר אתו ולכל ז'
העם למקטו וער
גדול ויאמר אלהם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר עש'
שלחתם את אלי
להפיל תחנתכם ז'
למען אם טוב ז' 10

תשט מארץ הזאת
ונצתי אתכם ולא אז
אחד ונטעתי אתכם
ולא אחיש כי נלמתי
אל הרעה אשר עש'
עשיתי לכם ואל
הירא מפני מלך ז'
בכל אשר אתם יהו
יראים מפניו אלהי
הירא מפני נאם
יהוה כי אתכם אני ז'
לחשיע אתכם ולא
להניח אתכם מידי
ואתו לכם רחמים
ורחם אתכם והשיב
אתכם אל ארמתכם
ואם אמרים אתם
לא נשב מארץ הז'
הזאת לבלתי שמע
נקול יהוה אלהיכם
לאמר לא פ' ארץ
מצרים נבוא אשר
לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשע
נשמע ולחם לא
נרעב ושם נשב ז'
ועתה לכן שמעו ז'
דבר יהוה שאדירת
יהוה כה אמר יהוה
יהוה יבוא את אלהי
ישראל אם אתם

שום תשימוז פניכם
למוז מצרים ונאמן
לעז שבו והיתה ז'
הרוב אשר אתם
יראים מפני שם
תשיג אתכם מארץ
מצרים והרעב אז
אשר אתם יראים
מפני שם ירבו
אחריכם מצרים
ושם תמותו ויהו
כל האנשים אשר
שמו את פניהם
למוז מצרים לעז
שם ימותו כרוב
פרעב ונרבו ולא
יהו להם שריד
ופליט מפני הרעה
אשר אני מבואר
עליהם כי לא אמר
יהוה יבוא את אלהי
ישראל באשר נב'
גבר אפי וחמתי
ישבי ירושלים כו
תתן חמתי עליכם
בנאכם מצרים ז'
והיותם לאלה ולא
ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו
עוד את המקום הז'
הזה דבר יהוה עז'

יהוה כל סוף וסיפוקו : ואתן אתם תהיה : ואתן לך אתן תהיה : ואתן לכם דמיון : ואתן ג' וסיפוקו : שום תשים עלך סוף : אם אתם שום אתם
השימון פניכם למוז סיפוקים : וסיפוקו : ואתן אתם תהיה : ואתן לך אתן תהיה : ואתן לכם דמיון : ואתן ג' וסיפוקו : שום תשים עלך סוף : אם אתם שום אתם

סוף ללפת ז'
מצרים ונאמן
לעז שבו והיתה ז'
הרוב אשר אתם
יראים מפני שם
תשיג אתכם מארץ
מצרים והרעב אז
אשר אתם יראים
מפני שם ירבו
אחריכם מצרים
ושם תמותו ויהו
כל האנשים אשר
שמו את פניהם
למוז מצרים לעז
שם ימותו כרוב
פרעב ונרבו ולא
יהו להם שריד
ופליט מפני הרעה
אשר אני מבואר
עליהם כי לא אמר
יהוה יבוא את אלהי
ישראל באשר נב'
גבר אפי וחמתי
ישבי ירושלים כו
תתן חמתי עליכם
בנאכם מצרים ז'
והיותם לאלה ולא
ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו
עוד את המקום הז'
הזה דבר יהוה עז'

לאמר עשה נעשה
את נרדני אשר נז
נרדני לקטר למלת
השמים ולחסר לה
נסכים הקים תקמנע
את נרדנים ועשה
העשינה את נרדנים
לם
שמעו רבדי יהודה כל
יהודה הישבנים נז
בארץ מצרים הננ
נשבעתי בשמי ז
העזר אמר יהודה
אם יהיה עוד שמי
נקרא נפתי כל איש
יהודה אמר חי ארץ
יהודה ככל ארץ נז
מצרים הנני שקר
עליהם לרעה הלא
לטרפה ותפיל כל
איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרג
וכרעב ער בלותם
ופליטי חרב ישבון
מז ארץ מצרים
ארץ יהודה מרתי
מספר וירשנו כל ש
שארית יהודה הד
הנאים לארץ מצ
מצרים לצור שם
דבר מי יקום מנע

ומהם וזאת לכם
האות נאם יהוה
פקד אני עליכם ז
במקום הזה למש
תרשו כל קום יקומו
דברי עליכם לרעה
נז
אמר יהודה הנני נתו
את פרעה חפרע
מלך מצרים כיר
איכו וביר מבקשי
נמשו כאשר נתתי
את ערקיהו מלך
יהודה כיר נבוכד
ראצר מלך ככל
איכו ומבקש נפז
נמשו
הדבר אשר דבר
ירמיהו הנביא ז
אל כדור בו נריר
בכתבו את הדבלימ
האלה על ספר מע
דמי הובשעת הדנה
הרביעית ליהויקים
בו יאשיהו מלך יז
יהודה לאמר פרו
אמר יהוה אלהי יז
ישראל עלוד כדור
אמרת אוי נת לי ז
מיסת יהוה יצוז על
מנצני יצעתו נאז

באנחתו ומנחה ז
לא מצאתי פה ז
תאמר אליו פה אז
אמר יהוה הנני אז
אשר כנתי אני הוה
ואת אשר נסעתי
אני נתש ואת כל
הארץ היא ואתה
תבקש לר גדלות
אל תבקש כי הנני
מביא רעה על כל
בשר נאם יהוה ונז
ותתי לר את נמשו
לשולל על כל המז
המקנות אשר תז
תלך שם
אשר היה ז
דבר יהוה אל ירמ
ירמיהו הנביא על
הגוים למצרים על
חיל פרעה נכו מז
מלך מצרים אשר
היה על נהר פרת
במרכמיש אשר
הפח נבוכד ראצר
מלך ככל בשעת
הרביעית ליהויקים
בו יאשיהו מלך ז
יהודה ערכו מצוז
וצפה תשו למלחמה
אסרו הסוסיים ויע

ז' ט
ז' ז

46

45

לא יביל ואלה תורת... ואלה תורות... ואלה תורות... ואלה תורות... ואלה תורות... ואלה תורות... ואלה תורות... ואלה תורות...

יחדו ויבא שדר אל
כל עיר ועיר לא תל
תפלט ראבד העמק
ונשמד המישור ז
אשר אמד יחיה ופע
יעז למואב כי צמא
הצמ ועליו לשמה
תהינה מאוז יושב
בחור ארוך עשה ז
כל אבת יחיה רמיה
ואלור מנע הרפו ז
מדם שאנו מואב
מנערו ושקט היא
אל שמדיו ולא היה
הודק מפלו אל כלי
ובגולה לא הלך על
כו עמד טעמו בו ז
ורחו לא נמר ו
לכו הנה ז
ימים באים נאם ז
יהוה ושל חתיו לו ז
צעים ויצעה וכליו
ירקו ונבליהם צמ
צפע ונפש מואב
ממיוש פאשר ז
צשו בית ישראל
מבית אל מבטחם
אין תאמרו גבורים
אנחנו ואנשי חיל
למלחמה שדר מד
מואב וערית עליה

ומבחר בחוריו ירדו
לטבח נאם המלך
יהוה יצבאות שמו
קרוב אוד מואב ז
לכוא ורעתו מהרה
מאר ונדו לו כל ז
סנביו ומל ידעי טז
שמו אמרו איפה נו
נשבד מטה עז מד
מקל המורה רני ז
מנמד ישיבי כצמא
ישבת פת דירפון כו
שרד מואב עליה ז
שחת מבצרה אל
רדד עמד ונפ יד
ישבת ערוער טז
שאלים ונמלטה
אמרו מה נתיתרו
הוכיש מואב מי ז
חתה חילי וועקי
הגדו בארצו כי ז
שרד מואב ונסד
ומשפט פא אל
ארץ המישור אל ז
חלח ואל יהי צה וז
ועל מפעת ועל
דיכוז ועל נכו ועל
בית רבלתים ועל ז
קריתים ועל בית
צמיל ועל בית מעוז
ועל קרית ועל בעש

ועל כל ערי ארץ כד
מואב הרחוקות וה
והקרבות נגד ער
קוז מואב מדע ז
נשפרה נאם יהוה
השמידוהו כי על
יהוה הגדיל וספק
מואב בקיאו והיה
לשחק גם הוא ואם
לוא השחק היה ז
לך ישראל אם מד
נגנבים נמצאה נו
מדי דברך ש תת
ותנדד עופו שית
ושכנו כסוע שכי
מואב והיו ביונה ז
תקנו כעבר מפתח
שמעש נאמו מואב
אזה מלא גברו
ונאנו ונאותו ונס
לנו אני ידעתנו ז
נאם יהוה עברתו
ולאו כיו לא סו
עשו עלבו על מד
מואב איל לוכות
בלה אועק אל אנד
אנשי קוד חרש ז
יהגה מבכי יעור ז
אככה לך הגפו שר
שבמה נטישתיד
עברוים ער ים יעור

ועל כל ערי ארץ כד מואב הרחוקות וה הקרבות נגד ער קוז מואב מדע ז נשפרה נאם יהוה השמידוהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא ואם לוא השחק היה ז לך ישראל אם מד נגנבים נמצאה נו מדי דברך ש תת ותנדד עופו שית ושכנו כסוע שכי מואב והיו ביונה ז תקנו כעבר מפתח שמעש נאמו מואב אזה מלא גברו ונאנו ונאותו ונס לנו אני ידעתנו ז נאם יהוה עברתו ולאו כיו לא סו עשו עלבו על מד מואב איל לוכות בלה אועק אל אנד אנשי קוד חרש ז יהגה מבכי יעור ז אככה לך הגפו שר שבמה נטישתיד עברוים ער ים יעור

בש"ל ב יסד' ע'... כ' ח' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט

כשרים ביד דמיהו
חנניה ונאדרו בנינו
והטוביעו ושאונו
הטוביעו אל הנחור
אמר גלגלה בל
הניש כלות מרד
הנישו עיניה חח
גלגלה כי עלה עז
עליה צי מיצמו
היא ישיה את י
ארצה לשמה לא
יהיה ישב כה מא
מארם ועד פמה
גדי הלכו בלמים
האמה ובעת ההא
נאם יהוה יכא בני
ישראל המיה נבני
יהודה יחרו הלוח
ונבה ילכו ואת יהוה
אלהים יבקשו
ציון ישאלו הדר
הנה פניהם כאי
נלוו אל יהוה מרת
שולם לא תשכחו
צאו
אכרות היה עמי
רעיהם חתעים
הרים שוככם מו
מהר אל גבעת
הלכו שכו רבעו
כל מוצאיהם אפי

אבלים וצריהם י
אמרו לא נאשם
החח אשר חטאו
ליהוה ניה יצר וי
ומקוה אבותיהם
יהוה
מתור בבל ומארץ
בשרים יצאו והיו
בעתורים לפני עז
יצאו כי הנה אנכי
מיער ומעלה על
בבל קהל גנים גרה
גדלים מארץ צמו
וערכו לה משם
הלכו חציו בגבור
מישכיל לא ישוב
ריקם והיתה בשדות
לשולל כל של ליה
ישבעו נאם יהוה
כי השמדתי כי תש
העלוי שסי נחלה
כי תפשי בעגלה
דשא ותעלה לי כי
מאבירים בשר
אמכם מאד חסרה
ולדתכם הנה אני
אחרית גנים מדפו
ציה וערבה מקצת
יהוה לא תשב והו
והיתה שממה כו
בלה מל עבר על י

בבל ישב וישרה
על כל מטתיה ערו
על בבל סביב כל
דרבי קשת ידו א
אליה אל תחמלו
אל חזו כי ליהוה
חטאה הדיעו עלה
סביב נתנה ידו נה
נפלו אשוריה נה
נהרסו חומותיה
כי נקמת יהוה היא
הנקמו כה כאשר
עשתה עשו ליה
פרתו וזרע מנבל
ותפש מצו מעת
קציר מפני חרב
הינה איש אלעי
עמו יפנו ואיש
אל ארצו ינסו
שה טורה
ישראל ארות
הביחו הואשון
אבלו מלך אשור
וזה האחרון עינו
נבוט ראשו מלך
בבל
כה אמר יהוה עב
עבדות אלהי ישו
ישראל הנני מקר
אל מלך בבל ויא
אדע כאשר פקדו

כיה וירע מנבל והפש מל בעת ציון חרב חיהו איש אל עמו יפנו ואיש אל שמו ארצו ינסו וירע פלם וירע און בבל ו דמסדה
ותפש מרגל בעת ציון חרב חיהו איש אל עמו יפנו ואיש אל שמו ארצו ינסו וירע פלם וירע און בבל ו דמסדה
ושיע וירע ויחוקאל פטיש ב יסד' ע' שאלו טל כי בשל חנה פיר ב בולאים ויסד' ע' ואל חטבו פיר יסד'
ב א' ונרע ויטבר סחליק פטיש את הלאם מעב ב כסד' ל יו ל מלך א יסד'

ישמעאל קהל לאסח ומיבנהו יי ואה חיבובו וישבו ירושלים וילך משם אל ישיבי נכשה אה ישיבו יחיאל וישבו יבש יבעה הריא
נאם יי יעציו את ואת כבוכיה יי בני ובלוז לא חוזש יי בני ויאפקדוהו העב והער וישלחו שם העב והישלחו מלאכים אל ישיב

אל מלך אשור וה
ושכבת את ישראל
אל נהודעה חנה
הכרמל והבשו
וכהר אפרים והאלע
השבוע נפשו ובימם
חכם ובעת חיה
נאם יהיה יבש
את עין ישראל
ואני ואה חטאת
יהיה ולא תמינה
תפי צאנה נאסו
אסיה לאשר אי
אשאר
על הארץ נה
מרתים עלה עליה
ואל יושבי פקוד
חלב והחרם אה
אחריהם נאם יהוה
ועשה ככל אשר
יעיתיה קול
מלחמה בארץ י
וטוב גדול איה
גדע וישכו פטיש
כל הארץ איה היה
היתה לשמה ככל
הגים וקטיני לה
תם גלפות ככל ואה
לא ידעה נמי נאם
תם נתפשת כ כיה
ביהו התגיר י

פתח יהוה את אה
איעד ויניח את
כלי ועמו כ מלאכה
היה לארץ יהוה י
זכאות בארץ כה
כשרים נאם לך
מקץ פתחו מאסה
מאסיה סלה י
כמו ערמיה והיה
והודי מינה אל היה
לה שארית חוב
כל פניה ירה לטעו
הי עליהם כ כיה
יומם עת פקדתי
קול נאם
ופלטים מארץ כ
להוד בעיניו איה
נקמת יהוה אלוהי
נקמת חיבו השם
השמייעו אל ככל
זנים כל דרכי קשת
חנו עליה סכנו אל
יהי פליטה שלמה
לה נפעלה ככל י
אשר עשתה עשו
לה כיה אל יהוה והיה
אל קדוש ישראל
לכו יפלי כהודיה
כידבכתי וכל אנשי
מלחמה ידמי כיה
היה נאם יהוה

אליה ויהו נאם
אלה יהוה צבאו
נח נח ונח על
פקדתי ובעל י
ויהו ועל ואי
מקים והעל אשה
בעניו ואלה כל י
סניכתי
כה אמר יהוה יעד
זכאת עשוקים
עני ישראל יעני י
יהוה יהוה כה
שכחם חזיקי כיה
מאני שלחם מאלה
הזק יהוה צבאו
שמו ריב דיב את
דינם למעו חרע
את הארץ והרעו
לישבי ככל חרב
על כשרים נאם
יהוה אל יושבו י
ככל ואל שויה י
ואל חמיה חוב
אל דמים ואל י
חוב אל שויה י
וחיה חוב אל י
ססיו ואל רעבו י
כל הערב אשר סה
פתוכה יהיו לנשים
חוב אל אשתיה י

33

ישלחו מלאכים אל ישיב ומיבנהו ויאמרו יי ובעת אשר נאם אל ישיב יהוה וישבו יחיאל וישבו יבש יבעה הריא
יבש סכיה אל יהוה ואל כל וכייעה י ישיבנהו יאשו האבות ויבולכו וישבו ירושלים י ידעה כ כיה וישו וישו
ידעה איה וייעה לא תמינה ויעה לך דמי וישטת לך י אל תשכני י גם זה הכל ויעה דעה ויעה חכמים ויהלכו בליים ויעה ויעה כעו

אדמועה ג' וימנעו... הכל כמורה יטלה מואין הידור אל נגה אינן כי אדמועה ארבעה כעליה... ויחזרו וישבו... כל לשון טחשפה על בגד אל... לכן ישמר ענין יין אשר יעני אל בכל זמנו שפתי אשר השב... כיה חשבוני אל... אל ויש

ובזה חרב אל מים
מימיה ויבשו כי י
ארץ פסלים היא
ונאימים יהללו
לפי ישבי עיים את
איים וישבו בה ז
בעת יענה וליא תי
תשב עור לגער
ולא תשבו ער רה
ורוד כמחפכת ז
אלהים את סרם
ואת עמדה ואת ז
שכניה נאם יהיה
לא ישב שם איש
ולא יגור בה כי יא
אדם
הנה עם נא מיצחו
ונוי גדול ומלכים ז
רבים יערו מירפתי
ארץ קשת וכי אר
יחזיקו אכודי חמו
ולא ירחמו קולם
ביום יהמה ועל סם
סוסים ידבבו עוור
כאיש למלחמה
עליו פת כבלו שיו
שמע מלך כבלו
את שמעם ורמו ז
דין ערה החוקמה
חל כולרה יחצרה
בארית יעלה מנאו

הידור אל נה איתו
כי ארבעה ארום
מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי ז
כעני ומי יעידני ז
ומי זה רעה אשר
יעמד לפניו ולפי ש
שמעו ענת יהיה
אשר יעז אל כבל
ומחשבתיו אשר
חשב אל ארץ כסו
כשרים אם לא
וסחבום יעידו זה
הינאו אם לא ישם
עליהם נוח מקול
נתפשה ככל נרעשה
הארץ וזעקה בגיני
נשמעו
אמר יהיה הנני מה
מעיו על כבל ואל
ישב לב קמי רוח
משה ותרש לחותי
לכבל זרים וזרה זה
ויבקרו את ארצה
כי היו עליה מסבב
ביום רעה אל יהו
ידוד הורד קשוני
ואל יתעל בשרינו
אל תחמלו אר
בחוריה החרימה ז
כל עבא והנמלו ז

חללים בארץ כסו
כשרים ומדקדים
כחי עתה כי לא
אלפי ישראל היה
יהודה מאליה ז
מיהו עבא את כי
אדום מלוא אשר
מקדש ישראל
גסו מתוד כבלו
ומלטו איש נפשו
אל תמפו בעוור
כי עת נקמה היא
ליהוה נחול הוא
משלם לחי סוס זה
זהב ככל בית יהוה
משכרת כל הארץ
כי יענה שתי גינים
כז יתהללו גינים פד
פתאם נמלה כבל
ותשמר הליועלו
קחו יערי למסאמ
אולי תפא רפאע
את כבל לא נשתח
עבוב ונלד איש ז
לא יעו כי נגע אל
השמים משמטו
ונשא עד שחקים
הוציא יהוה את יני
ערהונו כאו ונספו
כניו את מעשה
יהוה אלהינו הכרו

כשרים בחשבתו אל כבל ו יומנעו... אשר רבה הן השמייעו אל כבל... לכן שמועו ידבר הן... ויחזרו וישבו... כל לשון טחשפה על בגד אל... לכן ישמר ענין יין אשר יעני אל בכל זמנו שפתי אשר השב... כיה חשבוני אל... אל ויש

הוציאו מלוא חטה
השמים השירי
היה את רוח מלך
מך מעל כבל מל
מפוס להשחיה
כי נפית יהוה הוא
בבת הבלו אל
חבית כבל טאוונס
החוק המסמו
החילו שפרים ז
הנש הארבים כי גע
זה יהוה גם עשה
האשר רבר אל
הכל שנגר
למים רבים רבת
אמית נא חצור ז
את כעור נשבע
זה עבא את נמטו
כי נמל את יר
את הו עני עז
על חודו
עשה ארץ כבדו
הבו תכל בחכמתו
והנעתו נטר
שמים רחוק תחו
החו מים בשמים
יחיל נשיאים מז
מקנה הארץ כד
מקום למטל עז
ששה וינאו רוח
מאנתו נבער

כשרים בחשבתו אל כבל ו יומנעו... אשר רבה הן השמייעו אל כבל... לכן שמועו ידבר הן... ויחזרו וישבו... כל לשון טחשפה על בגד אל... לכן ישמר ענין יין אשר יעני אל בכל זמנו שפתי אשר השב... כיה חשבוני אל... אל ויש

וישבו וימשיכו... וישבו וימשיכו... וישבו וימשיכו...

זרים על מקדשי בית
יחיה לכו הזה ימים
באים נאם יהוה ופי
ועזרת על פסליה
ונבל ארצה יאבק
חלופי העלה ככל
השמים וכי תכעב
מזים עיה מאותי
נאם ישראלים לה
נאם יהוה קול ועקב
מבבל ושם גדול
בארץ כשדים כי
שרד יהוה את ככל
ואפר ממנה קול
גדול והמו גליהם
במים רבים נתו שי
שאח קולם כי כל
עליה על ככל שרד
ונלכדו גמריה חנה
התה קשותם כי
אל גמלות יהוה שי
שלם ישלם והשם
והשפדת שריר
וחכמיה פחותיה
וסגניה ופודיה ו
וישע שנת עולם
ולא יקיש נאם הז
הפלך יהוה עבאת
שמו
אמר יהוה עבאת
חיות ככל הרחם

ערער התערער זה
ושעריה חנניהם
כאש ינתו וינעו פי
עמים כפי ריק ולא
ולאמים כפי אש
ייעפו
הדבר אשר יגור
ירמיהו הנביא את
שריה כו נרית פו
מחסיה כלבתי את
נרקהו מלך יהודה
ככל בשנת הרביעית
למלכו ושריה שר
מנחה ויכתב ידמו
ירמיהו את כל הרשע
אשר נתא אלכמ
אל ספי אחר את
הדברים האלה הוא
הסתבים אל ככל
ואמר ירמיהו אל
שרה כנאז ככל ו
וראית וקראת את
כל הדברים האלה
ואמדת יהוה אתה
רבת אל המקום
הזה להסדיו לבת
היות כי יושב למ
למאדם וער כחמה
כי שמימות עולם תה
תהיה ויהי ככלות
לקרא את הספר הוא

תקשר עליו אכז
וחשלתו אל תוד
פרתו ואמדת ככה
תשקע ככל ו
תקום מפני הרעה
אשר אנכי מביא
עליה ויעפו ערה
הנה דברי ירמיהו
עשרים ואחת שנה
נרקהו ככל ו
ואחת עשרה שנה
מלך ברושלים ושם
אמו חמיסל כ
ירמיהו מלכעה ויה
ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר ע
עשה יהויקים כ
על את יהוה היתה
ברושלים ויהודה
ער השלום אותם
מעל פניו וימרו
נרקהו ככל ככל
ויהי בשנה הששית
למלכו כרש הש
העשירי בעשור
לחרש נא נביכו
ראש מלך ככל
הוא וכל חלו על
ירושלם ויחננו עליה
ויכננו עליה דיק סבינו

בבליה... וישבו וימשיכו... וישבו וימשיכו...

מגילת אסתר... וישבו וימשיכו... וישבו וימשיכו...

כיום המה יהיה וזוהי כל סדר כבודו של מלך ישראל... יושב על הכס... וישב עליו כל ישראל... וישב עליו כל ישראל... וישב עליו כל ישראל...

בית יהוה לא היה
מישקל לנחשתם
כל הכלים האלה וה
והעמדים שמנרה
עשרה אמה קומה
העמיד האחר רחוט
שתים עשרה אמה
יסננו ועבד ארבע
אזבעות נכונ ונכד
וכתרת עליו נחשת
וקומת הכתרת
האחת חמש אמות
ושננה ורמנים על
הכתרת סביב המל
נחשת וכאלה לעו
לעמוד השני ורמ
ורמנים ויהיו הרד
הרמנים תשעים
וששה רוחה כל
הרמנים מאה על
השכבה סביב ויקח
רב טבחים את שד
שריה כהן הראש
ואת צמניה כהן
הפושנה ואת שד
שלשת שמירי הז
הסת וימז העם לד
לקח סדים אחד
אשר היה מקיה על
אנשי המלחמה
ושבעה אנשים מ

מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הז
הצבא המצבא
את עם הארץ וש
וששים איש מי
מעם הארץ הנד
הנמצאים בתוך
העיר ויקח אותם
נכוז ארו רב טב
טבחים וילך אותם
אל מלך בבל רב
רבלתה ויפח אותם
מלך בבל וימיתם
ברבלה בארץ חמת
ויגל יהודה מעל
ארמתו זה העם
אשר הגלה נכוז
ראפר כשנת שד
שבעי החדים שד
שלשת אלפים וד
ועשרים ושלשה
בשנת שמינה עש
עשרה לנביכר
ראפר מירושלם
נמש שמנה מאות
שלשים ושתים
בשנת שלש ועד
ועשרים לנכוז
ראפר הגלה נכוז
ארו רב טבחים יד

יהודים נמש שבע
מאות ארבעים
וחמשה פל נמש
ארבעת אלפים
ושש מאות
ויהי כסו
בשלשים ושבע
שנה לגלות יהודים
מלך יהודה בשב
בשנים עשר חדש
בעשרים וחמשה
לחדש נשא איז
מירד מלך בבל
בשנת מדלתו את
ראשי היבין מלך
יהודה ויצא אתו
מבית הכליאו היה
וידבר אתו טבות
ויהו את כסאו מז
ממעל לנסד
מלכים אשר את
בבלי ושנה את
בערי כל או ואכל
לחם לסניו תמיד
מלמי חיייו ואת
וארחתו ארחתה
תמיד נתנה לו מא
מלך בבל דבר יום
בדמו ער יום מותו
כל
ימי

וישבו אל ארץ ישראל ויהי בשנת שש עשרה ויבאו אל בית יי... וישבו אל ארץ ישראל ויהי בשנת שש עשרה ויבאו אל בית יי... וישבו אל ארץ ישראל ויהי בשנת שש עשרה ויבאו אל בית יי...

כ
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל